

การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการ
การเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

ORGANIZING ACTIVITIES FOR THE “MODERATE CLASS MORE KNOWLEDGE” POLICY
AFFECTING INCREASED LEARNING OF STUDENTS IN SMALL SCHOOLS

วิทยานิพนธ์

ของ

กานนิต บุตรดา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พฤษภาคม 2561

การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการ
การเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

ORGANIZING ACTIVITIES FOR THE “MODERATE CLASS MORE KNOWLEDGE” POLICY
AFFECTING INCREASED LEARNING OF STUDENTS IN SMALL SCHOOLS

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พฤษภาคม 2561

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการ
การเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

Organizing activities for the “Moderate Class More Knowledge” Policy

Affecting increased Learning of Students in Small Schools

กานนิต บุตรคา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.คมกั๋ววรรณ อนันต์)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ธีรังกูร วรบำรุงกุล)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.เกียรติภูมิ จันทร์)

..... กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์)

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

..... ผู้ช่วยอธิการบดี

(อาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

วันที่.....1.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561.....

กามนิต บุตรดา. (2561). การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผล
ต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การบริหารการศึกษา). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ธีรังกูร วรบำรุงกุล ปร.ด. (พัฒนศึกษา)

ประธานกรรมการ

เกียรติภูมิ จันเต ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมศึกษา)

กรรมการ

บทคัดย่อ

การลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ เป็นแนวทางดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้ตอบสนองต่อพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน การบริหารจัดการ
การเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และการจัดกิจกรรมของโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน
มีผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาการจัดกิจกรรมตาม
นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก 2) ศึกษาพัฒนาการการเรียนรู้ของ
ผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย
“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก และ 4) เพื่อ
สร้างสมการพยากรณ์การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการ
การเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากร
ทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี
กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and
Morgan) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 ตัวอย่าง เครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ
0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียน
ขนาดเล็กอยู่ในระดับมาก 2) พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับมาก
แต่ด้านพุทธิพิสัยมีการพัฒนาอยู่ในลำดับท้ายสุด 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตาม
นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) การพยากรณ์
การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนใน

โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี มีความถดถอยไปในทิศทางเดียวกันและสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ $Y = 0.32 + 0.86X$ ซึ่งสมการนี้แปลความหมายได้ว่า การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เปลี่ยนไป 1 หน่วย ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเปลี่ยนไป 0.86 หน่วยในทิศทางเดียวกัน จากข้อค้นพบงานวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก ควรเพิ่มการจัดกิจกรรมพัฒนาสมองที่เป็นองค์ความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านพุทธิพิสัยเพิ่มมากขึ้นและสามารถนำไปใช้ในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

คำสำคัญ : การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Kammanit Butrda. (2018). **Organizing Activities for the “Moderate Class More Knowledge” Policy Affecting Increased Learning of Students in Small Schools.** Thesis M.Ed. (Educational Administration). Chanthaburi: Rambhai Barni Rajabhat University.

Thesis Advisors

Theerangkoon Warabamrungskul Ph.D. (Development Education)	Chairman
Kiattipoom Jante Ph.D. (Environmental Education)	Member

Abstract

The implementation of the “Moderate Class More Knowledge” policy was mandated by the Office of the Basic Education Commission in order to develop four aspects of education. School activities are organized differently depending on the size of the school which has resulted in increased learning in the students. The objectives of this research were: 1) to study the organization of school activities for this policy in small schools, 2) to study increased learning of these students, 3) to study the relationship between these activities and increased learning, and 4) to create a predictive equation for organizing activities affecting students’ learning. The sample size of 240 teachers in small schools under the Chanthaburi Primary Educational Service Area Office was based on Krejcie and Morgan’s tables and was selected by the stratified random sampling method. The research instrument used was a five - rating scale questionnaire which had an alpha coefficient level of 0.97. The statistics used for data analysis and hypothesis testing were: mean, standard deviation, Pearson’s Product - Moment Correlation Coefficient and Simple Regression Analysis.

The research results were as follows: 1) Organizing activities for the “Moderate Class More Knowledge” policy in small schools was at the high level, 2) Increased learning of students at these small schools was at the high level, but the aspect of cognitive development ranked last, 3) the relationship between organizing activities for the “Moderate Class More Knowledge” policy and increased learning of students in small schools was positive at the statistically significance level of .01, and 4) since there was a positive relationship between organizing activities for the “Moderate Class More Knowledge” policy and increased learning in students in small schools under the Chanthaburi Primary Educational Service Area Office, a predictive equation can be created as

follows: $Y = 0.32 + 0.86X$. This shows that organizing activities for the “Moderate Classes More Knowledge” policy affects 1 unit of students’ learning in small schools under the Chanthaburi Primary Educational Service Area Office. This changes to 0.86 in the same way. Based on this research, the “Moderate Classes More Knowledge” policy in small schools was effective in organizing activities that help the cognitive development of students such that they may continue studying at higher levels.

Keywords: Organizing activities “Moderate Class More Knowledge”

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือให้คำแนะนำ เป็นอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.ธีรังกูร วรบำรุงกุล ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.เกียรติภูมิ จันต กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถาม ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.กมลวรรณ อนันต์ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างสูงที่ช่วยให้คำแนะนำในการแก้ไข วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อีกทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษารัตนบุรี ที่กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี รวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ที่ได้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

กานนิต บุตรดา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมุติฐานในการวิจัย.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้.....	20
ความหมาย “การเรียนรู้”.....	20
แนวคิดทฤษฎีพัฒนาการเรียนรู้.....	20
บริบท โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
วิจัยต่างประเทศ.....	32
วิจัยในประเทศ.....	33
3 วิธีดำเนินงานวิจัย	39
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	68
วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
สรุปผลการวิจัย.....	70
อภิปรายผล.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	81
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	83
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	91
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	103
ภาคผนวก จ คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	118
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	124

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาใน โรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 120 คน) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ปีการศึกษา 2560.....	31
2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอและ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี.....	40
3 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวม และเป็นรายด้าน.....	49
4 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	50
5 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	53
6 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	55
7 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
8 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	59
9 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	60
10 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	62
11 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ อันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	64
12 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	66
13 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เรื่องการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	104
14 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เรื่องการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”.....	119
16 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	122

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน 4 Hs ของนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	15
3 การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ตามแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการการเรียนรู้ของบลูม (Bloom).....	27
4 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ (4 Hs) นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom).....	29

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศ เพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่างๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก ควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ออนไลน์, 2560 ก)

เห็นได้ว่าการศึกษามีส่วนสำคัญยิ่งที่จะพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ จากนั้นกำลังคนที่มีคุณภาพจะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าในลำดับต่อไป การเตรียมตัวและวางแผนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในปัจจุบันและอนาคตด้านการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579 ได้กล่าวถึงสภาการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ โดยได้แบ่งออกเป็น 1) ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาคและของโลก 2) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร 3) ทักษะของประชากรในศตวรรษที่ 21 และความต้องการกำลังคนยุค 4.0) สภาการณ์เปลี่ยนแปลงของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ออนไลน์, 2560 ข) ซึ่งสภาการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ในด้านทักษะของประชากรในศตวรรษที่ 21 ว่าผลจากการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ สังคมและสถานการณ์สังคมผู้สูงวัย ส่งผลให้ทุกประเทศทั่วโลก กำหนดทิศทางการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศตนให้มีทักษะและสมรรถนะระดับสูงมีความสามารถเฉพาะทางมากขึ้น ส่วนความต้องการกำลังแรงงานที่ไร้ฝีมือและมีทักษะต่ำจะถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์และเทคโนโลยีใหม่ๆ มากขึ้น การจัดการศึกษา

ในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคนดังกล่าว โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ออนไลน์, 2560 ก : 15 - 16)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579 ได้ระบุชัดเจนว่าทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะที่เรียกตามคำย่อว่า 3Rs + 8Cs 3Rs ประกอบด้วย อ่านออก (Reading) เขียนได้ (WRiting) คิดเลขเป็น (ARithmetics) และ 8Cs ประกอบไปด้วย ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) ความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวมานั้นสอดคล้องกับนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งทางร่างกาย ความรู้ และคุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพและมีความพร้อมในการแข่งขันระดับนานาชาติ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2559 : 2)

นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2558 การลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ เป็นแนวทางดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อต้องการจะตอบโจทย์ว่าจะทำอย่างไรให้เด็ก ผู้ปกครองและครู มีความสุขในการเรียนการสอน สอดคล้องกับนโยบายของนายกรัฐมนตรีที่ต้องการให้พิจารณาเรื่องเวลาเรียนของเด็กในปัจจุบันด้วย โดยแต่เดิมเด็กจะต้องเลิกเรียนเวลา 16.00 น. ก็จะเปลี่ยนเป็นเลิกเรียนในชั้นเรียนเวลา 14.00 น. เพื่อนำเวลา 2 ชั่วโมงนั้นไปจัดกิจกรรมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความสุขกับการเรียนมากขึ้น (สำนักงานรัฐมนตรี, ออนไลน์, 2558 ก) โดยมีแนวทางในการดำเนินงานดังนี้ 1) ปรับโครงสร้างเวลาเรียน ระดับประถมศึกษาใช้เวลาเรียน

รวมไม่เกิน 1,000 ชั่วโมงต่อปี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีเวลาเรียนรวมไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง ต่อปี

2) กำหนดตัวชี้วัดที่ต้องรู้และควรรู้ของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา การเรียน ซึ่งงาน ลดเวลาเรียน และเป็นกรอบในการประเมินผลผู้เรียนระดับชาติ 3) จัดกิจกรรม การเรียนรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์อย่างเข้มข้น 4) ปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ ให้มุ่งเน้นเป้าหมายพัฒนา 4 Hs คือ Head (กิจกรรมพัฒนาสมอง) Heart (กิจกรรมพัฒนาจิตใจ) Hand (กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ) และ Health (กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ) โดยให้เชื่อมโยงกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ค่านิยม ที่ดีงามของคนไทย อีกทั้งพัฒนาทักษะการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 และพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ตามแนวการประเมินผลผู้เรียนนานาชาติ โดยให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนรู้

5) ให้เวลาของการจัดกิจกรรมเพิ่มเวลารู้รวมอยู่ใน โครงสร้างเวลาเรียนตามที่กำหนดไว้

6) กิจกรรมเพิ่มเวลารู้มีทั้งกิจกรรมที่กำหนดให้เรียนและกิจกรรมให้เลือกเรียน โดยการจัดกิจกรรม เพิ่มเวลารู้มุ่งเน้นเป้าหมายกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้อ่านการจัดการเรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรม 4 Hs ดังที่กล่าวมา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2559 : 2 - 3)

สำนักทดสอบทางการศึกษา(สทศ.) ได้สรุปผลการดำเนินงาน โครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ผ่านมา สภาพการดำเนินงานของสถานศึกษาโดยภาพรวมสรุปได้ว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่ ได้ดำเนินงานจัดกิจกรรมตามโครงการตามที่กำหนดไว้ และผลการประเมินด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียนเดือน มกราคม 2559 สรุปได้ว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาตามโครงการในภาพรวมมีค่า ร้อยละ 88.18 โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมในระดับมากที่สุด ร้อยละ 97.47 รองลงมา ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 96.11 ผู้เรียนกล้าแสดงออก ร้อยละ 93.08 และผู้เรียนร่วมเสนอผลการเรียนรู้ของตนเอง ร้อยละ 84.86 (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. ออนไลน์. 2559)

ขนาดของโรงเรียนก็เป็นอีกหนึ่งอุปสรรคในการบริหารจัดการ การเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ดังที่ จุฑามาศ สุธาพจน์ (2558 : 83) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการ บริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรีเขต 2 พบว่า โรงเรียนขนาดต่างกัน มีผลต่อ การบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยบริบทที่ต่างกัน ได้แก่ จำนวนครู จำนวนนักเรียน งบประมาณ และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนครูต่อนักเรียนที่เหมาะสมกัน จึงมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการ สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนครูและนักเรียนน้อยเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมให้มี

รูปแบบที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นได้ และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนมากเกินไป ทำให้มีข้อจำกัดในเรื่องของอาคารสถานที่ และสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่อาจจะไม่เพียงพอต่อความต้องการ

หากกล่าวถึงการพัฒนาการทางสติปัญญาหรือพัฒนาการการเรียนรู้ มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้ให้แนวคิดทฤษฎีไว้มากมายเช่น เพียเจต์ (Piaget) บรูเนอร์ (Bruner) และบลูม (Bloom) บลูมเป็นอีกชื่อหนึ่งที่วงการศึกษานำมาใช้ในการยอมรับและกล่าวถึง แนวคิดทฤษฎีของบลูมนั้นอธิบายไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ของผู้เรียนมี 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ซึ่งจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านของบลูมก็ได้ถูกนำมาใช้ในการจัดการศึกษาในประเทศไทยเช่นกัน โดยสังเกตได้จากตามสถานศึกษาต่าง ๆ มีการวัดการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทฤษฎีของบลูม

จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแนวคิดทฤษฎีของ บลูม (Bloom) มีความสอดคล้องกันในด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการทำวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งปัจจุบันผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ให้สอดคล้องกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก
2. เพื่อศึกษาระดับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ได้มีสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมตาม นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ให้เหมาะสมกับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้อง กับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579 ที่ได้ระบุชัดเจนว่า ทักษะสำคัญและจำเป็นใน โลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะที่เรียกว่า 3Rs + 8Cs โดยคุณลักษณะดังกล่าวตรงกับ จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ปีการศึกษา 2560 ประกอบไปด้วย ครูและ บุคลากรทางการศึกษาใน โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี จำนวนทั้งสิ้น 488 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาใน โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ในปีการศึกษา 2560 กำหนดขนาด กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 - 610) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling) โดยใช้เขตอำเภอเป็น ชั้นในการแบ่ง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาตัวแปร 2 ตัวแปร ประกอบด้วย

1. ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” 4 Hs ได้แก่

1.1 กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)

1.2 กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)

1.3 กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)

1.4 กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)

2. ตัวแปรพยากรณ์ได้แก่ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี มีจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
- 2.2 ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)
- 2.3 ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามนโยบาย เริ่มต้นในสมัย พลเอกดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และจะมีลักษณะการดำเนินการตามนโยบายภายใต้แนวคิดดังต่อไปนี้ 1) กิจกรรมเป็นทางเลือกสนองตอบความสนใจความถนัดของผู้เรียนอย่างหลากหลาย 2) เรียนรู้หลักการสร้างความรู้ผ่านกระบวนการและกิจกรรม 3) ลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นอิสระและปลอดภัย 4) ปรับบทบาทครูจากการเป็นผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ และ 5) ครูผู้สอนควรรู้วิธีการประเมินผลที่หลากหลายและเป็นการประเมินตามสภาพจริงวิเคราะห์คุณภาพและพัฒนาการของนักเรียนมากกว่าการประเมินนักเรียนจากการสอบเท่านั้น โดยผ่านการจัดกิจกรรม 4Hs คือ Head (กิจกรรมพัฒนาสมอง) Heart (กิจกรรมพัฒนาจิตใจ) Hand (กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ) และ Health (กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) หมายถึง กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิด เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตัดสินใจ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

2. กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) หมายถึง กิจกรรมส่งเสริม พัฒนาและปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม การทำประโยชน์เพื่อสังคม เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์จนเป็นลักษณะนิสัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและส่วนรวม

3. กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) หมายถึง กิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน ทักษะทางอาชีพที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และศักยภาพของตนเอง

4. กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) หมายถึง กิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพเพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางกายที่สมบูรณ์แข็งแรงมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพและมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย

พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญาของนักเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยผลที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) หมายถึง พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ความคิดความเฉลียวฉลาดความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา พฤติกรรมทางพุทธิพิสัยมี 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า

2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) หมายถึง พฤติกรรมด้านจิตใจคำนิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและสอดคล้องสิ่งที่ดึงดูดใจอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ ด้านจิตพิสัยจะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ การตอบสนอง การเกิดคำนิยม การจัดระบบ บุคลิกภาพ

3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) หมายถึง พฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อประสาท พฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรง โดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะ พฤติกรรมด้านทักษะพิสัยประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 5 ชั้น ได้แก่ การรับรู้ การกระทำตามแบบหรือเครื่องชี้แนะ การหาความถูกต้อง การกระทำอย่างต่อเนื่อง การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ปีการศึกษา 2560 ที่มีนักเรียนน้อยกว่า 120 คน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปรพยากรณ์

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
2. การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สามารถทำนายพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายการเรียนรู้
 - 2.2 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้
 - 2.2.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง คอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)
 - 2.2.2 ทฤษฎีการพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Jean Piaget)
 - 2.2.3 ทฤษฎีการพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ (Jerome S. Bruner)
 - 2.2.4 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Benjamin S. Bloom)
3. บริบทโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีนักวิชาการ ได้กล่าวถึงดังนี้

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. 2557 : 4 - 7) ได้กล่าวถึงเรื่องการดำเนินปรับหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนถึงระบบการวัดประเมินผลและการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับผู้เรียนในทุกช่วงวัย โดยเฉพาะการปรับหลักสูตรลดเวลาเรียน ลดการเรียนวิชาที่ไม่มีความจำเป็นและซ้ำซ้อนกัน ให้ภาคการศึกษามีส่วนสำคัญสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน โดยเริ่มต้นที่การศึกษา โดยวิธีเปรียบเทียบการศึกษาแบบเก่า แบบใหม่ และจากต่างประเทศ ย้ำควรให้เด็กเรียนในเวลาเรียน ลดควดิษาเพื่อให้มีเวลาอยู่กับครอบครัวช่วยเหลืองานบ้านมากขึ้น ขอให้กระทรวงศึกษาธิการหาวิธีการเรียนใหม่ที่สอดคล้องกับการศึกษาแบบไทย ๆ เด็กควรเรียนเฉพาะในเวลาเรียนไม่ควรเรียนนอกเวลา

พลเรือเอกณรงค์ พิพัฒนาศัย อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงการปฏิรูปการศึกษาในด้านต่าง ๆ ว่าทางกระทรวงศึกษาธิการมีเป้าหมาย มุ่งไปที่นักเรียนและห้องเรียนเป็นหลักเพื่อให้โรงเรียนของรัฐที่เป็น โรงเรียนขนาดเล็กสามารถดำเนินงานได้เหมือน โรงเรียนเอกชน กล่าวคือให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล ผู้อำนวยการและครูสามารถบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนโดยยึดหลักสูตรแกนกลางเป็นหลัก แต่สามารถประยุกต์หลักสูตรอื่นที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาตลอดจนการบริหารงบประมาณ บุคลากรและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่เพื่อให้ความช่วยเหลือในการจัดการศึกษา ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เกิดการคิดนอกกรอบและเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ในห้องเรียนเช่น เด็กที่อ่อนภาษาอังกฤษควรจะต้องเพิ่มชั่วโมงเรียน หรือวิชาใดที่เด็กเก่งแล้วก็สามารถลดชั่วโมงได้และนำไปเสริมในวิชาอื่นเพื่อให้เด็กเก่งเช่นเดียวกับเด็กนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ทางกระทรวงศึกษาธิการได้วางแผนและเริ่มดำเนินการโครงการปฏิรูปภาคปฏิบัตินำร่องใน 20 เขตพื้นที่การศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาละ 15 โรงเรียนที่มีผลการศึกษาค่อนข้างต่ำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นมา ซึ่งมีการประเมินผล ทุก 3 เดือน และ 6 เดือนเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงต่อไป การปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนกระทรวงศึกษาธิการได้จัด Reform Lab และ Coaching Lab เข้าไปใน 20 เขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดไว้เพื่อช่วยแนะนำให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานรัฐมนตรี. ออนไลน์. 2558 ข)

ในสมัย พลเอกดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ต่อจากพลเรือเอกณรงค์ พิพัฒนาศัย ได้ออกมาแถลงนโยบายด้านการศึกษาต่อสื่อมวลชนเกี่ยวกับนโยบาย “การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” (Moderate Class More Knowledge) ซึ่งจะเริ่มต้นนำร่องในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความพร้อม 3,500 แห่ง ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2558 การประกาศนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ การลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้เป็นแนวทางดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อต้องการจะตอบโจทย์ว่าจะทำอย่างไรให้เด็ก ผู้ปกครอง และครูมีความสุขในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของนายกรัฐมนตรีที่ต้องการให้พิจารณาเรื่องเวลาเรียนของเด็กในปัจจุบันอีกด้วย โดยแต่เดิมเด็กจะต้องเลิกเรียนเวลา 16.00 น. ก็จะเปลี่ยนเป็นเลิกเรียนในชั้นเรียนเวลา 14.00 น. เพื่อนำ เวลา 2 ชั่วโมงนั้นไปจัดกิจกรรมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่เด็กเพื่อให้เด็กมีความสุขกับการเรียนรู้ไม่มีความเครียด และไม่มีภาระบ้านเพิ่มซึ่งมั่นใจว่าจะทำให้เด็กมีความสุขในการเรียนมากขึ้นและผู้ปกครองก็จะมีมีความสุขเมื่อเห็นลูกมีความสุขและเชื่อว่าคุณครูก็คงจะมีความสุข ทั้งนี้เมื่อเลิกเรียนแล้วครูจะต้องดูแลเด็กในช่วงเวลาดังกล่าวด้วย แต่หากผู้ปกครองท่านใดต้องการให้เด็กกลับบ้านในช่วงเวลาดังกล่าว เช่น อาจจะช่วยเลี้ยงน้องหรือช่วยทำงานบ้านก็สามารถกลับบ้านได้ และยังย้ำอีกว่านโยบายการลดเวลาเรียนไม่ได้ฟังมาเริ่มดำเนินการหรือมีการบังคับให้ลดเวลาเรียนแต่อย่างใด

แต่ สพฐ. ได้ดำเนินการมาก่อนแล้ว โดยตั้งคณะทำงานขึ้นมาพิจารณาวิธีการหรือเกี่ยวกับการลดวิชาเรียนที่จะไม่ส่งผลกระทบต่อหลักสูตรตลอดจนมีการวางแผนการดำเนินงานไว้เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในขณะนั้น คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำลังจัดทำแนวทางกิจกรรมเพื่อส่งไปยังโรงเรียนนำร่องจำนวนประมาณ 3,500 โรงเรียนหรือคิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนโรงเรียนสังกัด สพฐ. ทั้งหมดเพื่อทดลองใช้เป็นแนวทางดำเนินการตั้งแต่ช่วงเปิดภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป จากนั้นจะมีระบบประเมินผล หากพบว่าส่วนใดยังบกพร่องก็จะแก้ไขปรับปรุงเสียก่อนที่จะขยายผลต่อไป รูปแบบการจัดกิจกรรมหลังเลิกเรียนจะกำหนดรูปแบบตัวอย่างประมาณ 5 - 6 รูปแบบ เพื่อให้โรงเรียนนำร่องนำไปปรับใช้ตามบริบทและความพร้อมของแต่ละโรงเรียน โดยใช้แนวคิด “สอนน้อย แต่เรียนรู้มาก : Teach Less Learn More” อาทิ การทำการบ้านในโรงเรียน การเรียนกับเพื่อนที่เก่งกว่า การช่วยสอนเสริมเด็กที่เรียนไม่ทัน การจัดกิจกรรมดนตรี กีฬา ศิลปะ เป็นต้น (สำนักงานรัฐมนตรี. ออนไลน์. 2558 ก) นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการท่านอื่นได้อธิบายถึงนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไว้อีกดังนี้

จุฑามาศ สุชาพจน์ (2558 : 39) ได้อธิบายว่า นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นการปฏิรูปการศึกษาที่ดำเนินการเกี่ยวกับการปรับหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนถึงระบบวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับผู้เรียนในทุกช่วงวัย โดยเฉพาะการลดการเรียนวิชาที่ไม่มีควมจำเป็นและซ้ำซ้อนกัน นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกแห่งทุกเวลาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนตามความพร้อมความสามารถของนักเรียน ครูผู้สอนต้องปรับวิธีการจัดการเรียนรู้และนักเรียนจะต้องเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของตนเองจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยการขับเคลื่อนนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

อนุสร หงส์ขุนทด (ออนไลน์ : 2558) อธิบายถึง “การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ว่าเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยนโยบายเน้นไปที่ความอิสระในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลักซึ่งจะต้องมี 4 องค์ประกอบหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ให้ประสบผลสำเร็จได้คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครองที่จะต้องเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเฉพาะการรายงานผลของการจัดกิจกรรมที่เสร็จสิ้นแล้วในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์หรือใน 1 เดือนเพื่อนำผลจากการเรียนหรือจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ มาวิเคราะห์เพื่อค้นหาปัญหาสำหรับนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมที่กำลังจะมาถึงในครั้งต่อไปเพื่อการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review : AAR) และเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการเวลาเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในกิจกรรมครั้งต่อไป ในส่วนของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามนโยบายนั้นสิ้นสุดแล้ว

ศักยภาพของแต่ละสถานศึกษา ผู้สอน และความต้องการของผู้เรียนที่จะเป็นตัวกำหนดว่าควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใดบ้างเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (ออนไลน์, 2558) ได้กล่าวถึงกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันเพราะโรงเรียนหลายแห่งดำเนินการอยู่แล้วในประเด็นนี้จะพบว่าในปัจจุบันนี้การเรียนรู้ของเด็กนักเรียนได้เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากมีแหล่งเรียนรู้สื่อและเทคโนโลยีเช่น Internet, Computer, Tablet หรือ Smart Phone และอื่น ๆ อีกมากมายนักเรียนสามารถใช้ในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะในห้องเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกแห่งทุกเวลาครูผู้สอนต้องปรับวิธีการจัดการเรียนรู้และนักเรียนต้องเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของตนเองมาจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีการที่หลากหลาย อาทิเช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน (Project - Based Learning) เรียนรู้จากกิจกรรมการปฏิบัติจริงจากประสบการณ์ตรงใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และสืบค้นข้อมูลนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ มีการจัดกิจกรรมโดยให้ นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้ร่วมกัน ครูจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกเป็นที่ปรึกษาชี้แนะช่วยเหลือให้นักเรียนให้ประสบผลสำเร็จและนักเรียน เรียนรู้ด้วยตนเองเรียนรู้เป็นทีม หรือจากกลุ่มเพื่อนมากขึ้น ซึ่งการเรียนรู้ลักษณะนี้จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขภายใต้แนวคิดดังนี้

1. กิจกรรมเป็นทางเลือกสนองตอบความสนใจความถนัดของผู้เรียนอย่างหลากหลาย
2. เรียนรู้หลักการสร้างความรู้ผ่านกระบวนการและกิจกรรม (Process and Content)
3. ลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นอิสระและปลอดภัย
4. ปรับบทบาทครูจากการเป็นผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ (Coach & Mentor)
5. ครูผู้สอนควรใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลายและเป็นการประเมินตามสภาพจริง

วิเคราะห์คุณภาพและพัฒนาการของนักเรียนมากกว่าการประเมินนักเรียนจากการสอบเท่านั้น

การขับเคลื่อนนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนั้นมีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาหลายหน่วยงาน โดยมีบทบาทของหน่วยงานและขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. กระทรวงศึกษาธิการประกาศนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มอบนโยบายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติส่งเสริมสนับสนุนกำกับติดตามการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง

2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จัดทำคู่มือการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ประกอบการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจกับบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคัดเลือกโรงเรียนนำร่องร้อยละ 10 ปีการศึกษา 2/2558 และดำเนินการทุกโรงเรียนในปีการศึกษา 2559 ส่งเสริมสนับสนุนกำกับติดตามการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำเสนอผลงานที่ประสบผลสำเร็จ สรุปและรายงานผล

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพป., สพม.) ส่งเสริมสนับสนุนการนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สู่การปฏิบัติระดับเขตพื้นที่การศึกษาและกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนระดับเขตพื้นที่การศึกษาอย่างชัดเจน ศึกษาคู่มือการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ประกอบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องประชุมชี้แจงโรงเรียน ผู้เกี่ยวข้องนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลการทำนโยบายไปสู่การปฏิบัติประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสรุปและรายงานผล

4. สถานศึกษาเป็นหน่วยปฏิบัติที่สำคัญมีขั้นตอนการดำเนินงานคือ ศึกษาวิเคราะห์นโยบายคู่มือการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กำหนดตัวชี้วัดภาพความสำเร็จของการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้สอนและนักเรียนอย่างชัดเจนมีความเข้าใจตรงกัน สร้างความตระหนักความเข้าใจในการดำเนินงานแก่ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา จัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความสนใจความถนัดและความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้หลักสูตรระดับชั้นเรียน ความพร้อมของครูผู้สอนสื่อแหล่งเรียนรู้อาคารสถานที่และห้องปฏิบัติการ ปรับและออกแบบตารางเรียนที่เอื้อต่อการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ตามแนวทางการบริหารจัดการเวลาเรียนที่ลดเวลาเรียนและเพิ่มเวลารู้โดยแนวทางการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีรายละเอียดพร้อมตัวอย่างในเอกสารคู่มือการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และในชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ประกอบการดำเนินงานออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับช่วงวัย สนองความสนใจความถนัดและความต้องการของผู้เรียน ซึ่งอาจพิจารณาจากกิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการอยู่หรือเลือกจากกิจกรรมชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หรือจากสื่อและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ดำเนินการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมตามตารางเรียนที่กำหนด นิเทศ ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานประชุมเสวนาทบทวนหลังการปฏิบัติงาน

(After Action Review : AAR) นำผลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสรุปรายงานและเผยแพร่ผลการดำเนินงาน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559 : 2 - 5) ยังกล่าวอีกว่านโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นอนาคตของชาติให้มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย วัฒนธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพและมีความพร้อมในการแข่งขันระดับนานาชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ปรับการบริหารจัดการหลักสูตรและแนวทางการดำเนินงานตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ดังนี้

1. ปรับโครงสร้างเวลาเรียน ระดับประถมศึกษา มีเวลาเรียนรวมไม่เกิน 1,000 ชั่วโมงต่อปี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีเวลาเรียนรวมไม่เกิน 1,200 ชั่วโมงต่อปี

2. กำหนดตัวชี้วัดที่ต้องรู้ และควรรู้ของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา ภาระงาน ชิ้นงาน ลดเวลาเรียน และเป็นกรอบในการประเมินผลผู้เรียนระดับชาติ

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์อย่างเข้มข้น

4. ปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ให้มุ่งเน้นเป้าหมายดังนี้

4.1 พัฒนา 4 Hs คือ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head), กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) และ กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)

4.1.1 กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) หมายถึง กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิด เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตัดสินใจ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

4.1.2 กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) หมายถึง กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาและปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม การทำประโยชน์เพื่อสังคม เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์จนเป็นลักษณะนิสัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและส่วนรวม

4.1.3 กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) หมายถึง กิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน ทักษะทางอาชีพที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถความถนัดและศักยภาพของตนเอง

4.1.4 กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) หมายถึง กิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางกายที่สมบูรณ์ แข็งแรงมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพและมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย

ภาพประกอบ 2 เป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน 4 Hs ของนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
ที่มา : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2559 : 5

4.2 ให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมที่พึงงามของคนไทย

4.3 พัฒนาทักษะการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21

4.4 พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ตามแนวการประเมินผลผู้เรียนนานาชาติ

4.5 ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนรู้

5. ให้เวลาของการจัดกิจกรรมเพิ่มเวลารู้รวมอยู่ในโครงสร้างเวลาเรียนตามที่กำหนด

6. กิจกรรมเพิ่มเวลารู้มีทั้งกิจกรรมที่กำหนดให้เรียน และกิจกรรมให้เลือกเรียน

โดยหลักการสำคัญของการจัดกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ มีรูปแบบการจัดกิจกรรม 2 ลักษณะซึ่ง
ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาได้แก่ กิจกรรมบูรณาการและกิจกรรมเฉพาะเรื่องโดยมีหลักการสำคัญ
ของการจัดกิจกรรม 7 ประการดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2559 : 23 - 24)

1. เชื่อมโยงตัวชี้วัด สอดคล้องและเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เน้นจัด 4 Hs เน้นการจัดกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย 4 Hs ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)
กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) และกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)
3. ผู้เรียนเป็นสุข เรียนรู้ด้วยความสุขโดยการใช้วิธีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายอย่างเหมาะสม
ตอบสนองความสนใจ ความถนัด ความต้องการและความแตกต่างของผู้เรียน

4. สนุกการคิดขั้นสูง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วางแผน คิดวิเคราะห์ ค้นคว้า ถกเถียง สร้างความคิดเชิงเหตุผล อภิปราย สรุปความรู้ นำเสนอ จุดประกายความคิด สร้างแรงบันดาลใจ สร้างความมุ่งมั่นเพื่อแสวงหาความรู้ การแก้ปัญหาและสร้างสรรค์นวัตกรรม

5. มุ่งทำงานเป็นกลุ่ม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ทำงานอย่างเป็นระบบ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ช่วยเหลือเกื้อกูล มีความสามัคคี และเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี

6. กลุ่มเล็กแหล่งเรียนรู้ ใช้แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี สารสนเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้

7. ผู้ประเมิน P&A ประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย เน้นการประเมินการปฏิบัติ (P : Performance Assessment) และการประเมินคุณลักษณะ (A : Attribute Assessment)

จากการที่ได้ศึกษา นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สรุปได้ว่า เป็นนโยบายที่เริ่มในสมัย พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี หรือเรียกกันว่า ยุค คสช. (คณะรักษาความสงบแห่งชาติ) ในขณะที่ พลเอกดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยได้มอบนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ให้สถานศึกษา นำไปปฏิบัติซึ่งเริ่มต้นนำร่องในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความพร้อม 3,500 แห่ง ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2558 ซึ่งพลเอกดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ กล่าวว่า การลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ เป็นแนวทางดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อต้องการจะตอบโจทย์ว่าจะทำอย่างไรให้เด็ก ผู้ปกครอง และครูมีความสุขในการเรียนการสอน โดยแต่เดิมเด็กจะต้องเลิกเรียนเวลา 16.00น. เปลี่ยนเป็นเลิกเรียนในชั้นเรียนเวลา 14.00 น. เพื่อนำเวลา 2 ชั่วโมงนั้นไปจัดกิจกรรมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความสุขกับการเรียนรู้ไม่มีความเครียดและไม่มีภาระบ้านเพิ่ม เพื่อต้องการให้เด็กเรียนในเวลาเรียนลดการกวดวิชา เด็กก็จะได้มีเวลาอยู่กับครอบครัวมากขึ้น เด็กควรเรียนเฉพาะในเวลาเรียนไม่ควรเรียนนอกเวลาเรียนปกติ โดยการจัดการเรียนการสอนจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีการที่หลากหลาย อาทิเช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (Group process) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน (Project - Based Learning) เรียนรู้จากกิจกรรม การปฏิบัติจริงจากประสบการณ์ตรง ใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และสืบค้นข้อมูลของตนเอง ปัจจุบันนี้การเรียนรู้ของเด็กนักเรียนได้เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากมีแหล่งเรียนรู้สื่อและเทคโนโลยีเช่น Internet, Computer, Tablet หรือ Smart Phone และอื่นๆอีกมากมาย นักเรียนสามารถใช้ในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะในห้องเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกแห่งทุกเวลาครูผู้สอนต้องปรับวิธีการจัดการเรียนรู้และนักเรียนต้องเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของตนเอง โดยนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน

ให้มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้และคุณธรรม ฝึกผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอีก ทั้งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้ในปัจจุบันและอนาคตซึ่งสอดคล้องกับ สำนักทดสอบทางการศึกษา (ออนไลน์, 2559) ได้สรุปผลการดำเนินงานโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ผ่านมาสรุปได้ ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานของสถานศึกษา

1.1 สภาพการดำเนินงานโดยภาพรวม สรุปได้ว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามโครงการตามที่กำหนดไว้ร้อยละ 91.06 โดยสถานศึกษามีการดำเนินการจัดกิจกรรมสอดคล้องจุดประสงค์สูงสุดร้อยละ 97.22 รองลงมาจัดแหล่งเรียนรู้ได้เหมาะสมกับกิจกรรมร้อยละ 94.01 และครูมีการจัดกิจกรรมที่พอเหมาะกับเวลาที่กำหนดในแผนการจัดกิจกรรมร้อยละ 93.26

1.2 การใช้สารสนเทศในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา สรุปได้ว่าสถานศึกษาได้ดำเนินการใช้สารสนเทศในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาตามโครงการร้อยละ 87.68 โดยสถานศึกษาดำเนินการใช้สารสนเทศในการจัดกิจกรรมของครูผู้จัดกิจกรรมร้อยละ 96.54 รองลงมาใช้สารสนเทศในการจัดกลุ่มของผู้เรียนร้อยละ 94.44 และใช้สารสนเทศในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาร้อยละ 95.92 ตามลำดับ

1.3 การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา สรุปได้ว่าสถานศึกษาได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษาตาม โครงการโดยภาพรวม ร้อยละ 63.33 โดยสถานศึกษาทุกแห่งได้รับความร่วมมือจากครูและบุคลากรของสถานศึกษามากที่สุดร้อยละ 100 รองลงมา ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองร้อยละ 69.10 และมีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและหรือปราชญ์ชาวบ้านมาร่วมจัดกิจกรรมกับสถานศึกษาร้อยละ 62.86 ตามลำดับ

1.4 กระบวนการดำเนินการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา สรุปได้ว่าสถานศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาตามโครงการโดยภาพรวม ร้อยละ 89.52 โดยสถานศึกษามีการดำเนินการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการจัดกิจกรรมมากที่สุดร้อยละ 96.79 รองลงมาจัดกิจกรรมโดยการเสริมแรงแก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสมร้อยละ 95.36 บอกรผลที่ต้องการในการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทราบร้อยละ 93.26 และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามร้อยละ 91.35 ตามลำดับ

2. ความก้าวหน้าของผลการดำเนินการจัดกิจกรรมระหว่างเดือนธันวาคม 2558 และเดือนมกราคม 2559

2.1 ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา สรุปได้ว่าสถานศึกษามีกระบวนการดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ร้อยละ 89.52 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในทุกประเด็น และภาพรวม คือ บอกรผลที่ต้องการในการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทราบ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

ในการจัดกิจกรรม จัดกิจกรรมโดยการเสริมแรงแก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม และผู้เรียนร่วมถกแถลงเมื่อจบกระบวนการ

2.2 ด้านการใช้สื่อในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา สรุปได้ว่า สถานศึกษามีการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่อลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ร้อยละ 93.35 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในทุกประเด็นและภาพรวมคือ ใช้สื่อตามที่กำหนด ใช้สื่อเหมาะสมกับผู้เรียน ใช้สื่อเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ใช้สื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนและใช้สื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.3 ด้านการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา สรุปได้ว่า สถานศึกษามีการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ร้อยละ 91.29 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในทุกประเด็นและภาพรวม คือ ใช้แหล่งการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ ใช้แหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน ใช้แหล่งเรียนรู้ได้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ใช้แหล่งเรียนรู้ที่สร้างความสนใจของผู้เรียนและใช้แหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา สรุปได้ว่า สถานศึกษาได้ดำเนินงานด้านการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาตาม โครงการ โดยภาพรวมร้อยละ 79.37 โดยใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลตามที่กำหนดในระดับมากที่สุด ร้อยละ 90.04 รองลงมา มีการบันทึกผลการประเมินการจัดกิจกรรมร้อยละ 88.57 และมีการสะท้อนผลการประเมิน ผู้เรียนร้อยละ 76.08 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบการดำเนินการในเดือนธันวาคม 2558 กับเดือนมกราคม 2559 จะเห็นได้ว่าสถานศึกษามีการดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาเพิ่มขึ้นในประเด็นเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความหลากหลายมีการสะท้อนผลการประเมินผู้เรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการงานแผนพัฒนาผู้เรียนและมีการดำเนินการลดลงในบางประเด็นคือ การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลตามที่กำหนดและมีการบันทึกผลการประเมินการจัดกิจกรรม

3. ผลการประเมินด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

3.1 ผลการประเมินด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเดือนมกราคม 2559 สรุปได้ว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาตามโครงการในภาพรวม มีค่าร้อยละ 88.18 โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมในระดับมากที่สุดร้อยละ 97.47 รองลงมา ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมร้อยละ 96.11 ผู้เรียนกล้าแสดงออกร้อยละ 93.08 และผู้เรียนร่วมเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองร้อยละ 84.86 ตามลำดับ

3.2 ผลการประเมินด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในเดือนธันวาคม 2558 และเดือนมกราคม 2559 สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้เพิ่มขึ้นเกือบทุกประเด็นคือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมกล้าแสดงออกและร่วมเสนอผลการเรียนรู้ของตนเอง ยกเว้นประเด็นผู้เรียนร่วมสรุปองค์ความรู้

จึงกล่าวได้ว่านโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จะสามารถทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษานั้นๆ สามารถจัดกิจกรรมที่เป็นทางเลือกตอบสนองความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนอย่างหลากหลายเป็นการสร้างการเรียนรู้ตามหลักการสร้างความรู้ผ่านกระบวนการและกิจกรรม กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นที่เป็นอิสระและปลอดภัยมีการปรับบทบาทครูจากเป็นผู้สอนมาเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะและครูผู้สอนได้ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายและเป็นการประเมินตามสภาพจริง สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หมายถึง การจัดการเรียนการสอน ตามนโยบายในสมัยที่ พลเอกดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และจะมีลักษณะการดำเนินการตามนโยบายภายใต้แนวคิดดังต่อไปนี้ 1) กิจกรรมเป็นทางเลือกสนองตอบความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนอย่างหลากหลาย 2) เรียนรู้หลักการสร้างความรู้ผ่านกระบวนการและกิจกรรม 3) ลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นอิสระและปลอดภัย 4) ปรับบทบาทครูจากการเป็นผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ และ 5) ครูผู้สอนควรใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลายและเป็นการประเมินตามสภาพจริงวิเคราะห์คุณภาพและพัฒนาการของนักเรียนมากกว่าการประเมินนักเรียนจากการสอบเท่านั้น โดยผ่านการจัดกิจกรรม 4 Hs คือ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) และกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) หมายถึง กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิด เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตัดสินใจ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

2. กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) หมายถึง กิจกรรมส่งเสริม พัฒนาและปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม การทำประโยชน์เพื่อสังคม เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์จนเป็นลักษณะนิสัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและส่วนรวม

3. กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) หมายถึง กิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน ทักษะทางอาชีพที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และศักยภาพของตนเอง

4. กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) หมายถึง กิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพเพื่อให้ผู้เรียน มีสมรรถนะทางกายที่สมบูรณ์ แข็งแรงมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ และมีทักษะปฏิบัติ ด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้

ความหมาย การเรียนรู้

ประกาศิต อานุกาฬแสนยากร (2556 : 8) “การเรียนรู้” คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญา ที่มีลักษณะค่อนข้างถาวร โดยเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือ การฝึกหัดที่มีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน การเปลี่ยนแปลงนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งพฤติกรรม ภายนอกและพฤติกรรมภายใน ผลที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลงคือ ความรู้ อารมณ์ และทักษะใหม่ นอกจากนี้ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2553:186) และ อังชรา เอิบสุขศิริ (2556 : 48) มีความเห็นสอดคล้อง กันเกี่ยวกับความหมายของ “การเรียนรู้” คือ การเปลี่ยนพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกฝนหรือฝึกหัด อีกทั้ง สิทธิกร วิชชาวุธ (2554 : 2) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ 1) มนุษย์ต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จาก “ไม่รู้” เป็น “รู้” “ทำไม่ได้” เป็น “ทำได้” “ไม่เคยทำ” เป็น “ทำ” 2) การเปลี่ยนแปลงของ พฤติกรรมนั้นต้องเป็นไปอย่างถาวร (Permanent) และ 3) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น เกิดจาก ประสบการณ์การฝึกฝนและการฝึกหัดไม่ใช่จากเหตุอื่น โดยนักวิชาการ 3 ท่านที่กล่าวมานั้นมี ความเห็นที่ตรงกันคือ “การเรียนรู้” เป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์

เห็นได้ว่าจากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า “การเรียนรู้” คือการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญาซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ กับสิ่งแวดล้อมโดยผลที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลงคือ ความรู้ อารมณ์ และทักษะใหม่

แนวคิดทฤษฎีพัฒนาการเรียนรู้

1. ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง คอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)

เชื่อว่า การเรียนรู้ หรือการสร้างความรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยที่ ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศ ใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม มาสร้างเป็น ความเข้าใจของตนเองหรือ เรียกว่า โครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) หรือที่เรียกว่า สกิวมา (Schema) ซึ่งนั่นคือ ความรู้นั้นเองอาจมิใช่เป็นเพียงการจดจำสารสนเทศมาเท่านั้น โดยที่แต่ละบุคคลนำประสบการณ์ เดิมหรือความรู้ความเข้าใจเดิมที่ตนเองมีมาก่อนมาสร้างเป็นความรู้ความเข้าใจที่มีความหมายของ ตนเองเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจสร้างความหมายที่แตกต่างกัน เพราะมีประสบการณ์หรือ

ความรู้ความเข้าใจเดิมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เกิดขึ้นมาจากสองทฤษฎีรวมกันคือ ทฤษฎีของ เพียเจต์ (Piaget) นักจิตวิทยาพัฒนาการชาวสวิสและวิกทอทสกี (Vygotsky) ชาวรัสเซีย ทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) จะเน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการกระทำ ส่วนทฤษฎีของวิกทอทสกี (Vygotsky) จะเน้นผู้เรียนสร้างความรู้ทางสังคมโดยการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา (Cognitive constructivism) และกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม (Social constructivism) (อนุชา โสมาบุตร, ออนไลน์. 2556)

ทิสนา แคมมณี (2553 : 90 - 96) ได้อธิบายไว้ว่าทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์และของวิกทอทสกี เป็นรากฐานที่สำคัญของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เพียเจต์ อธิบายว่า พัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของบุคคลมีการปรับตัวผ่านกระบวนการชิมชาบหรือคู้ชิมและกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา พัฒนาการเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับและชิมชาบข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิมหากไม่สามารถสัมพันธ์กันได้ก็จะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น บุคคลจะพยายามปรับสภาวะให้อยู่ในความสมดุล การนำทฤษฎีการสร้างความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนสามารถทำได้หลายประการดังนี้

1. ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ผลของการเรียนรู้มุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ (Process of Knowledge Construction) และการตระหนักรู้ในกระบวนการนั้น
2. เป้าหมายของการสอนจะเปลี่ยนแปลงจากการถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้ที่แน่นอนตายตัว ไปสู่การสาธิตกระบวนการและการสร้างความหมายที่หลากหลาย
3. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างเต็มตัว ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดกระทำกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่างๆ และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเอง
4. ในการจัดการเรียนการสอนครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศทางสังคม จริยธรรมให้เกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
5. ในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยผู้เรียนจะนำตนเองและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ เช่น ผู้เรียนเป็นผู้เลือกสิ่งที่ต้องการเรียนเอง ตั้งกฎระเบียบเอง แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเอง เป็นต้น

6. ในการเรียนการสอนแบบสร้างความรู้ ครูมีบทบาทแตกต่างไปจากเดิม คือ จาก การเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และควบคุมการเรียนรู้ เปลี่ยนไปเป็นการให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ คือ การเรียนการสอนจะต้องเปลี่ยนจาก “Instruction” ไป เป็น “Construction” คือ เปลี่ยนจาก “การให้ความรู้” ไปเป็น “การให้ผู้เรียนสร้างความรู้” บทบาท ของครูก็คือ จะต้องทำหน้าที่ช่วยสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดแก่ผู้เรียน จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน

7. ในด้านการประเมินผลการเรียนการสอนเนื่องจากการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้าง ความรู้ด้วยตนเองนี้ขึ้นกับความสนใจและการสร้างความหมายที่แตกต่างกันของบุคคล

2. ทฤษฎีการพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget)

เพียเจต์ (Piaget, 1969 ; อ้างถึงใน ประกาศิต อานุกาฬแสนยากร. 2556: 37 - 39) ได้ศึกษา เกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านความคิดของเด็กว่ามีขั้นตอนหรือกระบวนการอย่างไร เขาอธิบายว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญาซึ่งมีพัฒนาการไปตามวัยต่างๆ เป็นลำดับขั้น พัฒนาการเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติไม่ควรที่จะเร่งเด็กให้ข้ามจากพัฒนาการขั้นหนึ่งไปสู่อีก ขั้นหนึ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็ก แต่การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในช่วงที่เด็ก กำลังจะพัฒนาไปสู่ขั้นที่สูงกว่า สามารถช่วยให้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว อย่งไรก็ตาม เพียเจต์เน้น ความสำคัญของการเข้าใจธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กมากกว่าการกระตุ้นเด็กให้มีพัฒนาการ เร็วขึ้น เพียเจต์เป็นผู้ที่เปลี่ยนความคิดในเรื่องสติปัญญา ทฤษฎีของเพียเจต์ตั้งอยู่บนรากฐานของทั้ง องค์ประกอบที่เป็นพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นหลักที่เขาใช้ในการอธิบายพัฒนาการทาง สติปัญญา อันเป็นทฤษฎีธรรมชาติระยะขั้นตอนของพัฒนาการแต่ละตอนมีความสัมพันธ์กับความ เจริญเติบโตทางสติปัญญา ซึ่งกำหนดโดยวุฒิภาวะทางพันธุกรรมมิใช่องค์ประกอบทางด้าน สิ่งแวดล้อมและสามารถเป็นทฤษฎีการฝึกฝน เพราะประสบการณ์ของเด็ก ที่ได้จากสิ่งแวดล้อมมี ส่วนกำหนดอายุพัฒนาการของเด็กแต่ละคน พัฒนาการของเด็กสามารถอธิบายได้โดยลำดับของ ระยะพัฒนาการทางชีววิทยาที่คงที่แสดงให้ปรากฏสัมพันธ์ของเด็กกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาการทาง สติปัญญาของเพียเจต์แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

2.1 ขั้นรับรู้ทางประสาทและการเคลื่อนไหว (The Sensorimotor Period) อายุแรกเกิด - 2 ปี เป็นระยะแรกของพัฒนาการ เด็กขาดความสามารถในกิจกรรมทางสัญลักษณ์ แต่เพียเจต์รู้สึกว่าเป็น ระยะสองปีแรกนี้ เด็กสร้างโครงสร้างใหญ่และ โครงสร้างย่อยทางสติปัญญาแล้ว ซึ่งจะทำหน้าที่ เป็นตัวแยกพัฒนาการทางการรับรู้และสติปัญญาในเวลาต่อมาเป็นระยะที่เด็กเปลี่ยนจากระยะ ช่วยเหลือตนเองไม่ได้เลยมาเป็นระยะที่พอจะช่วยเหลือตัวเองได้บ้างบางกิจกรรม ความ เปลี่ยนแปลงพื้นฐานในระยะนี้อาจได้แก่ การรับรู้ต่อสิ่งแวดล้อมของเขาเปลี่ยนไป ในขณะที่เขาเริ่ม

จะเข้าใจและควบคุมมันได้ยกตัวอย่างเช่น เมื่อสิ้นสุดระยะ Sensorimotor เด็กจะเริ่มมองหาของเล่นที่พ้นออกไปจากสายตา แทนที่จะปฏิบัติเหมือนวัยทารกซึ่งลักษณะราวกับว่าสิ่งนั้นมีได้มีอยู่ เพราะวัยทารกนั้นเด็กจะรับรู้และสนใจเฉพาะสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเขาเท่านั้น

2.2. ขั้นก่อนใช้ความคิด (The Preoperational Period) อายุ 2 - 7 ปี เป็นระยะที่เด็กเริ่มใช้สัญลักษณ์และภาษาที่เป็นเครื่องมือแทนเหตุการณ์และวัตถุจากสิ่งแวดล้อมแทนที่จะเป็นเพียงการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางกายภาพในขณะนั้น เด็กจะสร้างและใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งของและการกระทำ และสามารถสร้างการกระทำขึ้นมาใหม่หรือเลียนแบบการกระทำที่เกิดขึ้นมาแล้วหลาย ๆ ชั่วโมงได้ในขณะที่แต่ก่อนเด็กตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมของเขาได้เฉพาะที่เกิดกับเขาโดยตรงและทันทีเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้เขาเริ่มพัฒนาความสามารถที่จะเก็บสิ่งต่าง ๆ ไว้ในสติปัญญาของเขาและเก็บไว้ใช้ในโอกาสต่อมา แต่อย่างไรก็ตามเขายังไม่สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างผู้ใหญ่ได้ การกระทำบางอย่างเช่น การเทน้ำจากแก้วที่มีรูปร่างกว้างสั้นลงไปในแก้วที่สูงเล็กมีผลต่อรูปร่างของปริมาณ ผู้ใหญ่มองเข้าใจว่าปริมาณที่แท้จริงคงเดิมแต่เพียเจต์ พบว่า เด็กในวัยอายุ 2 - 7 ปี ไม่มีความเข้าใจในเรื่องนี้

2.3 ขั้นใช้ความคิดทางรูปธรรม (The Concrete Operation Period) ในขณะที่ยังอยู่ในระยะ Preoperational ไม่เข้าใจในเรื่องปัญหาปริมาณ เด็กในวัย The Concrete Operation 7 - 11 หรือ 12 ขวบ กลับตอบสนองเรื่องเดียวกันได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว เนื่องจากเขาได้พัฒนารูปแบบเบื้องต้นของการหาเหตุผลมาแล้ว เด็กในระยะนี้สามารถแยกแยะระหว่างขั้นหรือกลุ่มของวัตถุเช่น สิ่งมีชีวิตตรงข้ามกับสิ่งไม่มีชีวิต นอกจากนี้เด็กในระยะการใช้ความคิดทางรูปธรรมสามารถสัมพันธ์กับการนับด้วยวาจากับการนับจำนวนสิ่งของได้ ในระยะนี้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยใช้เหตุผลมากกว่าการลองผิดลองถูก เขาสามารถแยกปัจจุบันออกจากอดีตได้และจัดเรียงอันดับสิ่งของจากสิ่งเล็กที่สุดไปสู่สิ่งที่ใหญ่ที่สุดได้ แต่เด็กในระยะนี้ยังมีข้อจำกัดในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ ที่ต้องใช้สติปัญญาเขารู้สึกลำบากใจในการใช้เหตุผล ข้อความที่พูดออกมาในทำนอง “ป่าเป็นพ่อหรือผู้ชาย” หรือ “น้ำแข็งเป็นน้ำไซ้ไหม” ทั้ง ๆ ที่เขาเข้าใจความคิดรวบยอดของแต่ละสิ่ง ระหว่างที่อยู่ในระยะดังกล่าวนี้เด็กยังไม่สามารถจัดการกับการกระทำของเขาได้แม้ว่าเขาจะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์เฉพาะอย่างในสิ่งแวดล้อมหนึ่ง แต่เขาก็ยังไม่สามารถที่จะสร้างสมมติฐานที่ใช้ความคิดและนามธรรมได้ ไม่สามารถสร้างจินตนาการเชิงนามธรรมถึงเหตุการณ์ที่ไม่มีตัวตนจริง ยกตัวอย่างเช่น กฎการลอยตัวของคิมิดิส หลักการกล่าวว่า วัตถุใด ๆ จะลอยในน้ำได้ถ้าหากความหนาแน่นของมันน้อยกว่าความหนาแน่นของน้ำถ้าวัตถุสองอย่างมีปริมาตรเท่ากัน อันที่หนักกว่าจะจมน้ำ คราวนี้สมมติว่าเราให้อ่างที่ใส่น้ำจนเต็มและวัตถุเล็ก ๆ หลายอย่างแก่เด็ก โดยที่วัตถุที่จัดให้นี้มีทั้งประเภทจมน้ำและลอยน้ำได้แล้วเราบอกให้เขาจำแนกวัตถุออกเป็นพวก

ลอยน้ำและจมน้ำและบอกกฎที่สอดคล้องกับสิ่งที่ค้นพบจากการทดลอง เด็กที่อยู่ในขั้นการใช้ความคิดทางรูปธรรมอาจจะบอกว่า วัตถุจมน้ำเพราะมันหนักแต่เขาจะเกิดความสับสนในกฎนี้ เพราะไม้ชิ้นหนึ่งอาจจะหนักกว่าหินก้อนหนึ่งแต่ไม่ลอยน้ำได้ในขณะที่หินจมน้ำเด็กไม่สามารถคิดเชิงนามธรรมได้จึงเกิดความคับข้องใจ เมื่อเขาพยายามจะแก้ข้อขัดแย้งที่เกิดจากกฎเชิงรูปธรรมของเขา

2.4 ขั้นการใช้ความคิดทางนามธรรม (The Formal Operation Period) ระยะเวลาที่เด็กมีอายุ ตั้งแต่ 11 หรือ 12 ปีขึ้นไป เมื่อเด็กย่างเข้าในวัยนี้เขาสามารถจัดการกับตัวแปรหลายตัวในเวลาเดียวกันได้และมีความเข้าใจความสัมพันธ์เชิงนามธรรมในระยะนี้การหาเหตุผลของเขามีลักษณะเหมือนของผู้ใหญ่โดยระดับของการพัฒนาแตกต่างกันไปตามบุคคล การพัฒนาไปสู่ระยะการใช้ความคิดทางนามธรรมเป็นผลมาจากสิ่งที่เพียเจต์เรียกว่า “การถ่ายทอดทางสังคม” (Social Transmission) หมายถึงประสบการณ์นั่นเอง เพื่อเป็นสมมติฐานไว้ให้เลือกเขาแนะนำว่าแต่ละคนมีความแตกต่างกันในแง่ของความถนัดและองค์ประกอบ อันนี้รับผิดชอบต่อความแตกต่างที่เห็นได้ชัดในการพัฒนาประเภทของลักษณะการคิดในระยะการใช้ความคิดแบบนามธรรมและเพียเจต์ได้ตั้งสมมติฐานว่า เด็กอายุ 11 - 15 ปีจะแสดงพฤติกรรมเฉพาะ จะสร้างระยะการพัฒนาที่มีคุณสมบัติทั่ว ๆ ไปหลังจากนั้นความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องความถนัดที่บอกให้ทราบถึงประเภทของการคิดหาเหตุผลของแต่ละบุคคลจะเริ่มมีความสำคัญมากกว่าลักษณะทั่ว ๆ ไปและบางทีจะมีอิทธิพลต่ออาชีพหรือการทำงานที่แต่ละคนเลือก หลังจากนั้นสิ่งแวดล้อมในการทำงานจะทำหน้าที่ช่วยเพิ่มความแตกต่างที่มีอยู่แล้วในด้านความรู้และความคิดระหว่างบุคคลให้มากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ (Piaget) เชื่อว่าการเรียนรู้เด็กเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติไม่ควรเร่งให้เด็กให้ข้ามพัฒนาการของเด็กที่กำลังพัฒนาไปสู่อีกขั้นหนึ่ง โดยการพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ได้แบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ

1. ขั้นรับรู้ทางประสาทและการเคลื่อนไหว (The Sensorimotor Period) อายุแรกเกิด-2 ปี
2. ขั้นก่อนใช้ความคิด (The Preoperational Period) อายุ 2 - 7 ปี
3. ขั้นใช้ความคิดทางรูปธรรม (The Concrete Operation Period) 7 - 11 หรือ 12 ขวบ
4. ขั้นการใช้ความคิดทางนามธรรม (The Formal Operation Period) ระยะเวลาที่เด็กมีอายุ ตั้งแต่ 11 หรือ 12 ปีขึ้นไป

เพียเจต์จะเน้นความสำคัญของการเข้าใจธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กมากกว่าการกระตุ้นเด็กให้มีพัฒนาการเร็วขึ้นแต่การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมนั้นจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เพียเจต์ให้ความสำคัญของการพัฒนาการทางสติปัญญาต้องเป็นไปตามขั้น อย่างไรก็ตามยังมีนักวิชาการคนอื่น ๆ เช่น บรูเนอร์ (Bruner) ที่ไม่ยึด

ชั้นที่กำหนดตายตัวเหมือนทฤษฎีของเพียเจต์โดยเพียเจต์นั้นจะเน้นข้อจำกัดของความสามารถของเด็กในแต่ละขั้นแต่บรูเนอร์จะเน้นผลของงานมากกว่าซึ่งจะกล่าวรายละเอียดในลำดับต่อไป

3. ทฤษฎีการพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ (Bruner)

บรูเนอร์ (Bruner, 1966 ; อ้างถึงใน ประกาศิต อานุกาภาพแสนยกร. 2556 : 41 - 43) ได้กำหนดประเด็นหรือข้อสังเกตเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาไว้ 6 ลักษณะคือ

3.1 ความเจริญเติบโตทางสติปัญญา สืบเกิดได้จากการเพิ่มการตอบสนอง ที่ไม่ผูกพันกับสิ่งร้ายเฉพาะตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นในขณะนั้นมากขึ้น

3.2 ความเจริญเติบโตทางสติปัญญาขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายใน ตัวคนสู่ “ระบบเก็บรักษา” ที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม

3.3 ความเจริญเติบโตทางสติปัญญาเกี่ยวข้องกับการเพิ่มขีดความสามารถที่จะพูดกับตนเองและคนอื่น ๆ โดยใช้คำพูดและสัญลักษณ์ในสิ่งที่บุคคลนั้น ๆ ได้ทำไปแล้ว หรือสิ่งที่กำลังจะทำ

3.4 ความเจริญเติบโตทางสติปัญญาขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ที่เป็นระบบ และโดยบังเอิญระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

3.5 การสอนสามารถอำนวยความสะดวกได้โดยสื่อทางภาษาซึ่งจบลง โดยไม่เพียงแต่เป็นสื่อสำหรับการแลกเปลี่ยนเท่านั้น

3.6 การพัฒนาทางสติปัญญา เห็น ได้จากการเพิ่มความสามารถที่จะจัดการกับตัวเลือกหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน ความสามารถที่จะเฝ้าดูขั้นตอนต่าง ๆ ในระยะเวลาเดียวกัน และความสามารถที่จะจัดเวลาและการเข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะที่เหมาะสมกับความต้องการหลาย ๆ อย่าง เพื่อที่จะอธิบายลักษณะดังกล่าวบรูเนอร์ได้แบ่งพัฒนาการทางสติปัญญาและการคิดของมนุษย์ออกเป็น 3 ชั้นคือ

3.6.1 การเรียนรู้จากการสัมผัส (The Enactive Mode) ได้แก่ การจำเป็นตัวแทนผ่านทางการกระทำด้วยตนเอง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับวัตถุเท่านั้นที่ให้ความจริงเกี่ยวกับวัตถุชั้นนี้เปรียบได้กับขั้นประสาทรับรู้และการเคลื่อนไหวของเพียเจต์ เป็นขั้นที่เด็กจะเรียนรู้จากการกระทำมากที่สุด

3.6.2 การเรียนรู้จากภาพความจำ (The Iconic Mode) ได้แก่ รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการใช้จินตนาการเพื่อที่จะสรุปและใช้แทนการกระทำ เด็กสังเกตและจำลักษณะหรือผิวนอกของวัตถุที่เห็นได้ ชั้นนี้เปรียบได้กับขั้นก่อนปฏิบัติการคิดของเพียเจต์ ซึ่งจะควบคุมขั้นการคิดก่อนเกิดความคิดรวบยอดและการคิดแบบทางนามธรรมล้าลึก ในวัยนี้เด็กจะเกี่ยวข้องกับความจริงมากขึ้นจะเกิดความคิดจากการรับรู้เป็นส่วนใหญ่อาจจะมีการจินตนาการบ้างแต่ยังไม่สามารถคิดได้ลึกซึ้งมากนัก

3.6.3 การเรียนรู้จากสัญลักษณ์ (The Symbolic Mode) เป็นการพัฒนาระดับสูงสุด ขั้นนี้เด็กจะสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งของ สามารถเกิดความคิดรวบยอดในสิ่งต่าง ๆ ที่ซับซ้อนได้มากขึ้น การใช้สัญลักษณ์ทางภาษามีความคล่องและได้ผลมากกว่าการกระทำหรือภาพซึ่งนำไปสู่จุดสูงสุดของความสามารถทางพุทธิลักษณะได้ ขั้นนี้เปรียบได้กับขั้นปฏิบัติการคิดด้วยรูปธรรมและขั้นปฏิบัติการคิดด้วยนามธรรมของเพียเจต์ เด็กจะสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งของ สามารถเกิดความคิดรวบยอดในสิ่งต่าง ๆ ที่ซับซ้อนได้มากขึ้น

ดังที่กล่าวมานี้แม้ว่าลักษณะการเรียนรู้ทั้งสามขั้นนี้จะจัดลำดับขั้นตอนเอาไว้แต่ทฤษฎีของบรูเนอร์ก็ไม่ยึดขั้นที่กำหนดตายตัวเหมือนทฤษฎีของเพียเจต์ โดยเพียเจต์นั้นจะเน้นข้อจำกัดความสามารถของเด็กในแต่ละขั้นแต่บรูเนอร์จะเน้นผลของงานเป็นหลัก บลูม (Bloom) ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้จำแนกจุดมุ่งหมายทางด้านความรู้ (Cognitive Domain) ออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงจากระดับต่ำไประดับสูง ถึงแม้ทฤษฎีของบลูมจะไม่กำหนดอายุตายตัวเหมือนทฤษฎีของเพียเจต์แต่การพัฒนาการทางสติปัญญาหรือการพัฒนาการเรียนรู้ของบลูม (Bloom) ก็เป็นลำดับขั้นเช่นกันกับทฤษฎีของเพียเจต์ ซึ่งจะกล่าวรายละเอียดในลำดับต่อไป

4. ทฤษฎีการพัฒนาการเรียนรู้ของบลูม (Bloom)

บลูม (Bloom, 1956 ; อ้างถึงใน จิตราพร ลีละวัฒน์ 2556 : 6-8) ได้จำแนกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา พฤติกรรมทางพุทธิพิสัย 6 ระดับได้แก่

4.1.1 ความรู้ความจำ (Remembering) ความสามารถในการเก็บรักษามวลประสบการณ์ต่าง ๆ จากการที่รับรู้ไว้และระลึกถึงนั้นได้เมื่อต้องการเปรียบดั่งเทปบันทึกเสียงหรือวีดิทัศน์ที่สามารถเก็บเสียงและภาพของเรื่องราวต่าง ๆ ได้สามารถเปิดฟังหรือดูภาพเหล่านั้นได้เมื่อต้องการ

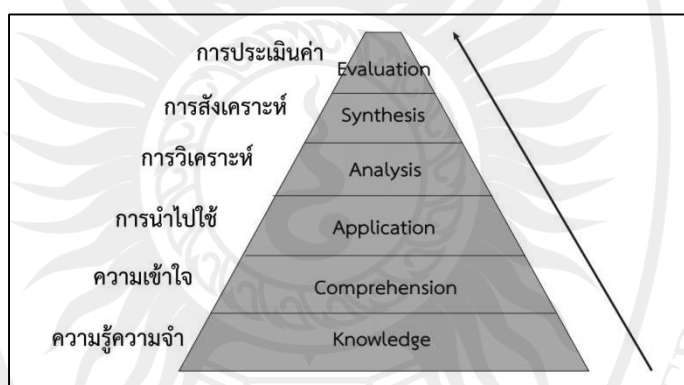
4.1.2 ความเข้าใจ (Understanding) เป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญของสื่อ และสามารถแสดงออกมาในรูปของการแปลความ ตีความ คาดคะเน ขยายความ หรือ การกระทำอื่น ๆ

4.1.3 การนำความรู้ไปใช้ (Applying) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ประสบการณ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจจึงจะสามารถนำไปใช้ได้

4.1.4 การวิเคราะห์ (Analyzing) ผู้เรียนสามารถคิดหรือแยกแยะเรื่องราวสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ความสามารถในการวิเคราะห์จะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความคิดของแต่ละคน

4.1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) ความสามารถในการที่ผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันอย่างมีระบบเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่สมบูรณ์และดีกว่าเดิมอาจเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย การกำหนดวางแผนวิธีการดำเนินงานชิ้นใหม่หรืออาจจะเกิดความคิดในอันที่จะสร้างความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นนามธรรมขึ้นมาในรูปแบบหรือแนวคิดใหม่

4.1.6 การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสิน ตีราคาหรือสรุปเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ออกมาในรูปของคุณธรรมอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมซึ่งอาจเป็นไปตามเนื้อหาสาระในเรื่องนั้น ๆ หรืออาจเป็นกฎเกณฑ์ที่สังคมยอมรับก็ได้

ภาพประกอบ 3 การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ตามแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการเรียนรู้ของบลูม (Bloom) ที่มา : พรรณนุภา น้าเงิน. ออนไลน์ : 2558

4.2 ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) พฤติกรรมด้านจิตใจค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันทีตั้งนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและสอดคล้องที่ดึงดูดใจอยู่ตลอดเวลาจะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ ด้านจิตพิสัยจะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่

4.2.1 การรับรู้ (Receive) เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์หรือสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นไปในลักษณะของการแปลความหมายของสิ่งเร้านั้นว่าคืออะไรแล้วจะ แสดงออกมาในรูปของความรู้สึกที่เกิดขึ้น

4.2.2 การตอบสนอง (Respond) เป็นการกระทำที่แสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอมและพอใจต่อสิ่งเร้านั้นซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเลือกสรรแล้ว

4.2.3 การเกิดค่านิยม (Value) การเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม การยอมรับนับถือในคุณค่านั้น ๆ หรือปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนกลายเป็นความเชื่อแล้วจึงเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น

4.2.4 การจัดระบบ (Organize) การสร้างแนวคิด จัดระบบของค่านิยมที่เกิดขึ้น โดยอาศัยความสัมพันธ์ถ้าเข้ากันได้ก็จะยึดถือต่อไปแต่ถ้าขัดกันอาจไม่ยอมรับอาจจะยอมรับค่านิยมใหม่โดยยกเลิกค่านิยมเก่า

4.2.5 บุคลิกภาพ (Characterize) การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรม ที่เป็นนิสัยประจำตัวให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องตั้งตามพฤติกรรมด้านนี้จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจซึ่งจะเริ่มจากการได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อมแล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบขยายกลายเป็นความรู้สึกจนกลายเป็นค่านิยมและยังพัฒนาต่อไปเป็นความคิด อุดมคติซึ่งจะเป็นควบคุมทิศทางพฤติกรรมของคน คนจะรู้ตัวรู้ช่วยอย่างไรนั้นก็เป็ผลของพฤติกรรมด้านนี้

4.3 ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) พฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อประสาท พฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ๆ 5 ชั้นดังนี้

4.3.1 การรับรู้ (Imitation) เป็นการให้ผู้เรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง หรือเป็นการเลือกหาตัวแบบที่สนใจ

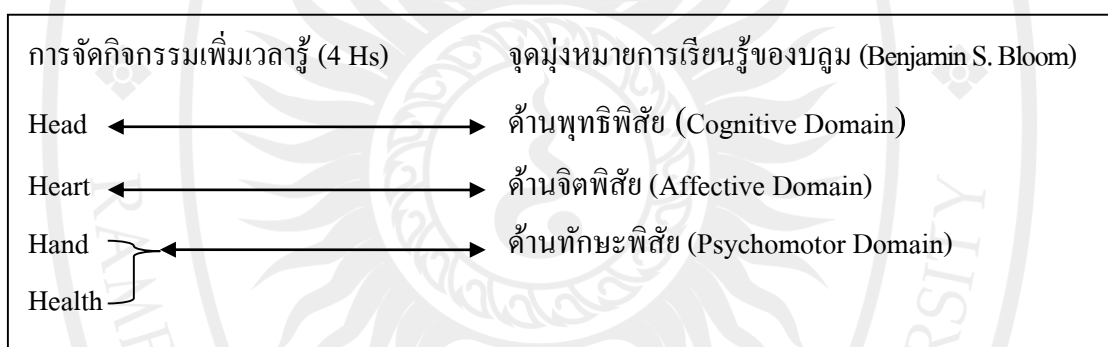
4.3.2 การกระทำตามแบบหรือเครื่องชี้แนะ (Manipulation) เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียน พยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจ และพยายามทำซ้ำเพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบที่ตนสนใจให้ได้หรือสามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อแนะนำ

4.3.3 การหาความถูกต้อง (Precision) พฤติกรรมสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องชี้แนะเมื่อได้กระทำซ้ำแล้วก็พยายามหาความถูกต้องในการปฏิบัติ

4.3.4 การกระทำอย่างต่อเนื่อง (Articulation) หลังจากตัดสินใจเลือกรูปแบบที่เป็นของตัวเองจะกระทำตามรูปแบบนั้นอย่างต่อเนื่องจนปฏิบัติงานที่ย่างยากซับซ้อน ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องคล่องแคล่ว การที่ผู้เรียนเกิดทักษะได้ต้องอาศัยการฝึกฝนและกระทำอย่างสม่ำเสมอ

4.3.5 การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) พฤติกรรมที่ได้จากการฝึกอย่างต่อเนื่องจนสามารถปฏิบัติได้คล่องแคล่วองไวโดยอัตโนมัติ เป็นไปอย่างธรรมชาติซึ่งถือเป็นความสามารถของการปฏิบัติในระดับสูง

สรุปได้ว่า พัฒนาการทางสติปัญญาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวรายละเอียดไว้ ดังที่นำเสนอมาแล้วข้างต้น แต่ในการวิจัยนี้ จะเน้นศึกษาทฤษฎีการพัฒนาการเรียนรู้ของ บลูม (Bloom) ซึ่งจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของบลูมแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านความรู้หรือด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านเจตคติหรือความรู้สึกรหรือ ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะหรือด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ซึ่งตรงกับแนวคิดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ก็คือ กิจกรรมเพิ่มเวลารู้ 4 Hs นั้นเอง โดยมีความสัมพันธ์ปรากฏดังภาพ

ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ (4 Hs) นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom)

ที่มา : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2559 : 6

จะเห็นได้ว่า พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญาของนักเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยผลที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลง 3 ด้านได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย

1. ด้านพุทธิพิสัย หมายถึง พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา พฤติกรรมทางพุทธิพิสัยมี 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า

2. ด้านจิตพิสัย หมายถึง พฤติกรรมด้านจิตใจค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันทีดังนั้นการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและสอดคล้องที่ดึงมาอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ ด้านจิตพิสัยจะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยๆ 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ การตอบสนอง การเกิดค่านิยม การจัดระบบ บุคลิกภาพ

3. ด้านทักษะพิสัย หมายถึง พฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อประสาท พฤติกรรมที่บ่งถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลา และคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยๆ 5 ชั้น ได้แก่ การรับรู้ การกระทำตามแบบหรือเครื่องชี้แนะ การหาความถูกต้อง การกระทำอย่างต่อเนื่อง การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 แนวคิดที่กล่าวมานี้ ได้แก่ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง คอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) ทฤษฎีการพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียร์เจต์ (Piaget) และทฤษฎีการพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ (Bruner) ทฤษฎีการพัฒนาการเรียนรู้ของบลูม (Bloom) ล้วนเป็นแนวคิดทฤษฎีที่เคยได้ยืมในแวดวง การศึกษา แต่หากจะกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการเรียนรู้ที่ได้ยืมและค้น ในแวดวงการศึกษา บ่อยครั้งก็คือ ทฤษฎีพัฒนาการเรียนรู้ของบลูม (Bloom) โดยเฉพาะสถานศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทยก็มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแนวคิดทฤษฎีของบลูม ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้าน พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

บริบท โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

จังหวัดจันทบุรีแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาออกเป็น 2 เขต ได้แก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 1 มีเขตพื้นที่บริการจัดการศึกษา 4 อำเภอ คือ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอท่าใหม่ อำเภอนายายอาม และอำเภอแก่งหางแมว จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 83 แห่ง แยกเป็น 82 โรงเรียน 1 สาขาโดยโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล-ประถมศึกษา 59 โรงเรียน 1 โรงเรียนสาขา โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา 1 โรงเรียน และเปิดสอนระดับอนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น 21 โรงเรียน โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนต้น 2 โรงเรียน โรงเรียนขยายโอกาส 22 โรงเรียน แยกตามขนาด โรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า 120 คน) 40 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียน 121 - 600 คน)

37 โรงเรียน 1 โรงเรียนสาขา โรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน 601 - 1,500 คน) 3 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (นักเรียน 1,501 ขึ้นไป) 2 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรีเขต 1. 2560)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษา ระดับประถมศึกษาและขยายโอกาสจำนวน 6 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอขลุง อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอมะขาม อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอสอยดาว และอำเภอเขาคิชฌกูฏ จำนวนสถานศึกษาในสังกัด 113 โรงเรียน มีโรงเรียนสังกัดของรัฐ 108 โรงเรียน แบ่งออกเป็น โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 83 แห่ง และโรงเรียนขยายโอกาส 25 แห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรีเขต 2. 2559)

ตาราง 1 จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 120 คน) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ปีการศึกษา 2560 (ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2560)

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนครู/บุคลากร
		คน
เมือง	10	54
ท่าใหม่	18	100
แก่งหางแมว	3	25
นายายอาม	9	58
ขลุง	15	96
มะขาม	5	32
แหลมสิงห์	7	69
โป่งน้ำร้อน	4	34
สอยดาว	2	13
เขาคิชฌกูฏ	1	7
รวม	74	488

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 และ เขต 2

จะเห็นได้ว่า โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใน จังหวัดจันทบุรี มีจำนวน 74 แห่ง จากทั้งหมด 196 แห่ง โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนร้อยละ 37.8 ของโรงเรียนทั้งหมด ประเทศไทยยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยสำคัญที่แตกต่างหลากหลายตามบริบทและยุคสมัย มีปัญหาตั้งแต่ระดับนโยบายลงไปจนถึงวิธีการปฏิบัติ ซึ่งล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของชาติ นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ก็เช่นกัน บนพื้นฐานของความขาดแคลนของโรงเรียนขนาดเล็กทั้งด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ขาดแคลนครูทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนนั้นเป็นโจทย์อีกอย่างหนึ่งที่จะบริหารจัดการอย่างไรให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน 4 Hs ของนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

ยูมิ เอเลนา เซียว (You-Mi Elena Seo, 2011) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องของแรงจูงใจของผู้เรียน และความเข้าใจประสิทธิผลและความสุขต่อวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า พื้นฐานการเรียนรู้การสร้างแรงจูงใจและทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนมีอิทธิพลต่อการรับรู้จากประสิทธิผลความสุขในการเรียนการสอนและการปฏิบัติ การค้นพบนี้บ่งบอกว่าครูผู้สอนควรตระหนักถึงความเชื่อและทัศนคติของนักเรียนและนอกจากนี้ยังรวมถึงวิธีการเรียนการสอนต่าง ๆ

มูห์ซิน เมเนคเซ (Muhsin Menekse, 2012) ได้ศึกษาวิจัย การโต้ตอบ การสร้างสรรค์ ความกระตือรือร้น ความเหนื่อยชา ประสิทธิภาพสัมพันธของกิจกรรมที่แตกต่างในการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนได้คะแนนที่สูงขึ้นจากการทดสอบหลังเรียน หลังการเข้าร่วมกิจกรรมการโต้ตอบและการสร้างสรรค์ มากกว่ากิจกรรมที่สร้างความกระตือรือร้น ซึ่งให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบมีนัยสำคัญที่ลึกกว่าทั้งกิจกรรมที่สร้างสรรค์หรือกิจกรรมที่สร้างความกระตือรือร้น การเรียนรู้ของนักเรียนได้รับคะแนนเพิ่มขึ้นจากการสร้างสรรค์ในการโต้ตอบ มีความสัมพันธ์กับการสร้างความรู้และการเรียนรู้ นักเรียนได้รับประโยชน์จากการทำงานร่วมกัน นอกจากนี้ความกระตือรือร้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการเรียนรู้

ลินดา กอดซิกกิ, นิ โคล กอดซิกกิ, แมรี โครเฟล และคณะ (Linda Godzicki, Nicole Godzicki, Mary Krofel and et al. 2013) ได้ศึกษาวิจัย การเพิ่มแรงจูงใจและข้อตกลงในนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยเทคโนโลยี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกว่าการได้จัดกิจกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของผู้เรียน

นอกจากนี้ ยังเห็นได้ชัดว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียนเมื่อเทคโนโลยีถูกนำมาใช้เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังเรียน นักเรียนชอบเครื่องมือทางเทคโนโลยีเช่น คอมพิวเตอร์แล็ปท็อป ซึ่งเหมือนกันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน นักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้นและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเรียนรู้เมื่อมีการใช้เทคโนโลยีโดยรวมพฤติกรรมของนักเรียนที่มีชีวิตชีวามากขึ้นเมื่อเทคโนโลยีถูกนำมาใช้

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องพบว่า วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนดังที่ ยูมิ เอลเนา เชียว ได้กล่าวไว้ว่าพื้นฐานการเรียนรู้การสร้างแรงจูงใจและทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนมีอิทธิพลต่อการรับรู้ในการเรียนการสอนและการปฏิบัติ นอกจากนี้การนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ยังพบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่อยากจะเรียนรู้มากขึ้นเมื่อเทคโนโลยีถูกนำมาใช้ ดังที่ลินดา กอดซิกกิ และคณะได้ทำการศึกษาวิจัยเอาไว้ งานวิจัยต่างประเทศที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอนส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

งานวิจัยในประเทศ

อาทิตยา เข้มกลิ่น (2553 : 48) ได้วิจัยเรื่อง สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านหนองโดนประสาทวิทย์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าด้านการดำเนินการ ครูผู้สอนและนักเรียนเห็นว่า ในการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ผู้ดำเนินการคือ ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดกิจกรรม ส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมดำเนินการตามขั้นตอนและครูผู้สอนควรปฏิบัติในการจัดกิจกรรมคือ นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองตามที่กำหนด ด้านสื่อการสอน บุคคลที่ควรเป็นผู้จัดสื่อการสอนคือ ครูผู้สอน ส่วนหลักในการเลือกสื่อการสอนคือให้ตรงกับเนื้อหาและสื่อการสอนที่มีความจำเป็นมากที่สุด คือสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่และด้านการวัดและประเมินผล บุคคลที่ควรเป็นผู้ดำเนินการวัดและประเมินผลคือครูผู้สอน โดยการสังเกตและใช้แบบทดสอบ ควรวัดและประเมินผลหลายรูปแบบ

โชติมา กลิ่นบุบผา (2554 : 102) ได้ศึกษาวิจัย การบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีในภาพรวมพบว่าการบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้านคือ ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านการวางแผนการจัดการและด้านการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก

ครรชิต จักรสาร (2555 : 87 - 91) ได้วิจัยเรื่อง การส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ในเด็กปฐมวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของโรงเรียนและชุมชน กรณีศึกษา บ้านแสนสำราญ ตำบลสร้างมิ่ง อำเภอ

เลียงนงกา จังหัดยโสธร ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของชุมชนบ้านแสนสำราญสัมพันธ์กับการใช้ทุนทางสังคมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ในเด็กปฐมวัย โดยจำแนกเป็น 3 ช่วงใหญ่ ๆ คือ

- 1) ช่วงวิถีชุมชนแบบดั้งเดิม (ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งเป็นหมู่บ้าน พ.ศ. 2511 - 2522) ระบบครอบครัวเครือญาติคือทุนทางสังคมที่มีบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยทุนการเรียนรู้ที่สำคัญได้แก่ การละเล่นพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก นิทานพื้นบ้าน เป็นต้น
- 2) ช่วงเริ่มต้นของผลกระทบจากการพัฒนาเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2523 - 2533) ผู้คนในชุมชนที่อยู่ในช่วงวัยแรงงานเริ่มหลั่งไหลไปทำงานในเมืองหลวง การเรียนรู้ของเด็กในชุมชนมีลักษณะคล้ายช่วงวิถีแบบดั้งเดิมแต่การละเล่นพื้นบ้านค่อยๆ ลดบทบาทลง
- 3) ช่วงรับอิทธิพลเทคโนโลยีสมัยใหม่ (พ.ศ. 2534 - ปัจจุบัน) เป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุด เริ่มมีไฟฟ้าใช้ในชุมชนบ่งบอกถึงความเจริญ การเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลสูงสุดและเป็นจุดเริ่มต้นในปี 2534 คือ “โทรทัศน์” จากนั้นในช่วงปี 2534 - 2544 ผู้คนคลั่งไคล้เทคโนโลยีและโทรศัพท์มือถือ ตามด้วยปี 2545 เป็นต้นมาเข้าสู่ยุคอินเทอร์เน็ตสังคมข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นเมื่อบริบทมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งกระทบกับระบบความสัมพันธ์ของคนในชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญของเด็กจึงถูกลดบทบาทไปอย่างสิ้นเชิง ในระยะดำเนินการวิจัย จากการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับชาวบ้าน ทำให้ชุมชนตระหนักในคุณค่าดั้งเดิมของชุมชนในฐานะทุนทางสังคม ดังนั้นในระยะดำเนินการวิจัยจึงได้รับความร่วมมือจากชุมชนทั้งในระดับบุคคลและสถาบันในการนำทุนทางสังคมดั้งเดิมของชาวบ้านมาส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก โดยเฉพาะการละเล่นพื้นบ้าน การเล่านิทาน ร่วมกับทุนแบบใหม่คือ การอ่านหนังสือนิทานให้เด็กฟังด้วยความร่วมมือของปราชญ์ท้องถิ่นครอบครัวและโรงเรียน ผลจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ทำให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กดังนี้

- 1) รูปแบบที่เป็นทางการเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบของโรงเรียน โดยบูรณาการควบคู่กันทั้งในเด็กปฐมวัยและประถมศึกษาด้วยการเล่น เล่านิทาน อ่านหนังสือให้เด็กฟัง
- 2) รูปแบบที่ไม่เป็นทางการ ในด้านการเล่นเป็นการส่งเสริมให้เด็กในละแวกใกล้เคียงกันหรือสนิทกันได้เล่นด้วยกัน ส่วนการเล่านิทานอ่านหนังสือนิทานให้เด็กฟังเป็นการส่งเสริมในระบบของครอบครัวเครือญาติมีลักษณะที่แตกต่างกันไปในแต่ละบริบทของครอบครัวทั้งการเลือกใช้ชีวิตการเล่าหรืออ่านบุคคลที่จะเล่าหรืออ่าน เทคนิคในการเล่าหรืออ่าน ช่วงเวลา สถานที่ และอยู่บนพื้นฐานอารมณ์และความสนใจของเด็ก การศึกษานี้ได้ชี้ให้เห็นว่าการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ในเด็กปฐมวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของโรงเรียนและชุมชน เป็นการดึงเอาทุนทางสังคมแบบดั้งเดิมหรือแบบไม่เป็นทางการได้แก่ นิทานและการเล่น มาผนวกเข้ากับทุนทางสังคมแบบใหม่หรือแบบทางการที่เป็นระบบของโรงเรียนได้แก่ การส่งเสริมการอ่านมาช่วยส่งเสริมและสร้างการเรียนรู้ การให้ได้คุณภาพของการส่งเสริมการเรียนรู้ในเด็กต้องอาศัยศักยภาพของทั้งชุมชน โดยใช้ทุนทางสังคม

แบบดั้งเดิมทั้งในระดับบุคคล (ปราชญ์ชาวบ้าน) พ่อแม่ผู้ปกครองเด็ก (ระบบครอบครัวเครือญาติ) องค์กรความรู้ (ภูมิปัญญาท้องถิ่น) และทุนทางสังคมแบบใหม่คือ ระบบโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) โดยปรับให้เหมาะสมกับบริบทของครอบครัวและสังคมที่เปลี่ยนไป

จุฑามาศ สุธาพนธ์ (2558 : 81) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรีเขต 2 พบว่า 1) ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และ สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ 2) การบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยภาพรวมด้าน โครงสร้างเวลาเรียนและตารางเรียน ด้านรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการดำเนินกิจกรรมด้านการวัดและประเมินผลและด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก 3) ครูที่สอน โรงเรียนขนาดต่างกันมีการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยภาพรวมด้าน โครงสร้างเวลาเรียนและตารางเรียน ด้านรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการดำเนินกิจกรรมด้านการวัดและประเมินผลและด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้แตกต่างกัน โดยครูที่สอน โรงเรียนขนาดกลางมีการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ 4) แนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” คือ 1) ด้านโครงสร้างเวลาเรียนและตารางเรียน คือ สถานศึกษาปรับรายวิชาที่เรียน โดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และจัดกิจกรรมให้ครบตามหลัก 4 Hs (Head, Heart, Hand และ Health) 2) ด้านรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้คือ สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนการสอนตามระดับชั้นหรือช่วงชั้นซึ่งครูเป็นผู้กำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามศักยภาพความสามารถ และความสนใจของนักเรียน 3) ด้านการดำเนินกิจกรรม คือ สถานศึกษาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ให้ครู ผู้ปกครองและนักเรียนทราบ ผู้บริหารจัดการประชุมเพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินกิจกรรม 4) ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ คือ สถานศึกษาจัดทำโครงการเพื่อจัดสรรงบประมาณ ปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้จัดเตรียม สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และ 5) ด้านการวัดและประเมินผลคือ สถานศึกษามีการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดนิทรรศการวิชาการ เพื่อให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ชนิษฐา กฤษวี (2559 : 96 - 97) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ประกอบการเรียนรู้แบบผังกราฟิกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วย

ตนเองประกอบการเรียนรู้แบบผังกราฟิก ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นสำรวจ ขั้นนำเสนอคำอธิบายและคำตอบของปัญหา และขั้นนำไปปฏิบัติ 2) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองประกอบการเรียนรู้แบบผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้ (1) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองประกอบการเรียนรู้แบบผังกราฟิก มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองประกอบการเรียนรู้แบบผังกราฟิก มีการคิดวิเคราะห์สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองประกอบการเรียนรู้แบบผังกราฟิก มีการคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองประกอบกับการเรียนรู้แบบผังกราฟิกอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยสรุป การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองประกอบกับการเรียนรู้แบบผังกราฟิกเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจนเน้นให้ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดต่างๆ และส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์นำวิธีการนี้ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น

สุกัญญา งามบรรจง (2559 : 142) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล 5) ปัจจัยสนับสนุน 6) เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้โดยในกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 เกิดแรงบันดาลใจ (Inspire) ขั้นที่ 2 เลือกสนใจตามถนัด (Choose) ขั้นที่ 3 เป้าหมายชัดปฏิบัติตามแผน (Aim & Act) ขั้นที่ 4 สะท้อนแก่นการเรียนรู้ (Reflect) ขั้นที่ 5 การยกระดับสู่คุณภาพ (Enhance) ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ มีความเหมาะสมเป็นไปได้และเป็นประโยชน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

2.1 ผู้เรียนที่ผ่านการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) ความสามารถในการคิดเกี่ยวกับการคิดแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 2) ความสามารถในการทำงานเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารและการร่วมมือทำงานเป็นทีม 3) ความสามารถในการใช้เครื่องมือการทำงานเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสารสนเทศ การรู้เท่าทันสื่อและการรู้เท่าทันเทคโนโลยีสารสนเทศ 4) การประพฤติและปฏิบัติในการดำรงชีวิตเกี่ยวกับเป็นพลเมืองและพลโลก ความรู้ ทักษะ และเจตคติอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2.2 ผลการประเมินความสุขในการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ มีความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในและนอกห้องเรียน กล้าแสดงความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างกันด้วยความมั่นใจแสดงแนวคิดที่แปลกใหม่หลากหลายในการแก้ปัญหา ผู้เรียนมีการนำเสนอเหตุผลในการเรียนรู้และท้าทาย นำเสนอผลงานจากการระดมความคิด การวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้ดีมีความประทับใจที่ได้เรียนรู้และฝึกทักษะรวมทั้งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเรียนรู้ของตนเอง

2.3 ครูมีความคิดเห็นหลังทดลองใช้รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสามารถนำไปใช้ได้จริง มีกระบวนการที่เป็นขั้นตอน

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โดยดำเนินการใน 3 ระดับ คือ

3.1 ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง การส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการเรียนรู้และการนิเทศ กำกับ ติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

3.2 ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรสื่อสารและสร้างความตระหนักสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่สถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งการพัฒนาครู ผู้บริหาร กรรมการสถานศึกษาและชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจการประเมินผลรูปแบบเพื่อการปรับปรุงพัฒนาอย่างยั่งยืน

3.3 ระดับสถานศึกษา ควรดำเนินการวิจัยและพัฒนาต่อยอดกระบวนการจัดการเรียนรู้ในลักษณะของการนิเทศ กำกับติดตาม เน้นกระบวนการสร้างระบบที่เลี้ยง (coaching & mentoring) ของสถานศึกษาและการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง การบริหารการจัดการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อผู้เรียนจะเป็นการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ดังผลการวิจัยของ อาทิตยา แยมกลิ่น (2553 : 48) ได้วิจัยเรื่อง สภาพการจัดการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญ : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านหนองโดนประสาทวิทย์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยปรากฏว่าในการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ผู้ดำเนินการคือครูผู้สอน และครูผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดกิจกรรมส่วนการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนและนักเรียนจะร่วมกันดำเนินการตามขั้นตอน อีกทั้งยังพบว่าสื่อการสอนที่มีความจำเป็นมากที่สุดคือ สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการจัดการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ครรชิต จักรสาร (2555 : 91) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ในเด็กปฐมวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของโรงเรียนและชุมชน กรณีศึกษา : บ้านแสนสำราญ ตำบลสร้างมิ่ง อำเภอลำดวนจังหวัดสุรินทร์ พบว่าการให้ได้คุณภาพของการส่งเสริมการเรียนรู้ในเด็กต้องอาศัยศักยภาพของทั้งชุมชน โดยใช้ทุนทางสังคมแบบดั้งเดิมทั้งในระดับบุคคล (ปราชญ์ชาวบ้าน) พ่อแม่ผู้ปกครองเด็ก (ระบบครอบครัวเครือญาติ) องค์กรความรู้ (ภูมิปัญญาท้องถิ่น) และทุนทางสังคมแบบใหม่ คือ ระบบโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) โดยปรับให้เหมาะสมกับบริบทของครอบครัวและสังคมที่เปลี่ยนไป

จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่ได้กล่าวมานั้นการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อผู้เรียนจะเป็นการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ดังนั้นการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้มีผลต่อพัฒนาการของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การจัดการจัดการตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน ในจังหวัดจันทบุรี เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน ในการจัดการจัดการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อันดีของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ในปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งสิ้น 488 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ในปีการศึกษา 2560 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607 - 610) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling) โดยใช้เขตอำเภอ เป็นชั้นในการแบ่ง รายละเอียดดังตารางที่ 2 มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607 - 610) ได้กลุ่มตัวอย่าง 217 คน

2. การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องใช้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 217 คน จึงถือว่ามีความเพียงพอที่จะใช้แทนประชากรได้ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เพื่อความคลาดเคลื่อนไว้ 10% จึงได้กลุ่มตัวอย่าง 240 คน เพื่อแก้ปัญหาอัตราในการตอบกลับของแบบสอบถามและผู้วิจัยทำการเลือกตัวอย่างความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ตามสัดส่วนประชากรจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ผู้วิจัยจึงใช้สูตรในการคำนวณสัดส่วนจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ธีรังกูร วรบำรุงกุล, 2557 : 55)
ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{จำนวนหน่วยกลุ่มตัวอย่างของจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา} \\ & = \frac{\text{จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา} \times 240}{488} \end{aligned}$$

3. คัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษาแต่ละ โรงเรียนตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างในข้อ 2 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามตาราง 2 มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอและ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษารัตนบุรี

	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	วัดเกาะโดนด	เมือง	5	3
2	วัดเขาน้อย	เมือง	7	3
3	วัดคมบาง	เมือง	4	2
4	วัดเนินยาง	เมือง	5	3
5	วัดพลับ	เมือง	5	3
6	บ้านท่าแฉลบ	เมือง	6	3
7	วัดโป่งแรด	เมือง	5	3
8	บ้านชำโสม	เมือง	6	3
9	วัดเสม็ดงาม	เมือง	4	2
10	วัดเนินโพธิ์	เมือง	7	3
11	บ้านศรีธาตะพง	ท่าใหม่	4	2
12	บ้านวังปลา	ท่าใหม่	5	3
13	บ้านแก่งน้อย	ท่าใหม่	5	3
14	บ้านคลองกะพง	ท่าใหม่	11	5
15	บ้านมาบโอน	ท่าใหม่	7	3

ตาราง 2 (ต่อ)

	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
16	วัดเสม็ดโพธิ์ศรี	ท่าใหม่	6	3
17	วัดโขมง	ท่าใหม่	3	1
18	วัดคลองขุด	ท่าใหม่	4	2
19	วัดหมูคุด	ท่าใหม่	6	3
20	บ้านเจ้าหลาว	ท่าใหม่	8	4
21	บ้านตาหม้อ	ท่าใหม่	5	3
22	บ้านสังข์ทอง	ท่าใหม่	4	2
23	วัดแหมหนู	ท่าใหม่	2	1
24	วัดตะกาดง่า	ท่าใหม่	3	1
25	วัดทุ่งเบญจา	ท่าใหม่	5	3
26	บ้านสะพานเหล็ก	ท่าใหม่	9	4
27	วัดท่าศาลา	ท่าใหม่	5	3
28	ไทยรัฐวิทยา 14	ท่าใหม่	8	4
29	บ้านโป่งวัว	แก่งหางแมว	11	5
30	บ้านหนองบัวทอง	แก่งหางแมว	7	3
31	บ้านประแกด	แก่งหางแมว	7	3
32	วัดโคดหอย	นายายอาม	6	3
33	วัดนาชา	นายายอาม	4	2
34	บ้านยางระหง	นายายอาม	7	3
35	บ้านเขามะปริง	นายายอาม	7	3
36	วัดนายายอาม	นายายอาม	9	4
37	วัดวังเวียน	นายายอาม	5	3
38	วัดวังหิน	นายายอาม	8	4
39	วัดหนองสีงา	นายายอาม	4	2
40	วัดท่าแคลง	นายายอาม	8	4
41	วัดเกวียนหัก	ขลุง	11	5

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
42 วัดซึ้งบน	ขลุง	5	3
43 บ้านช้างข้าม	ขลุง	9	4
44 วัดสะตोन้อย	ขลุง	5	3
45 วัดตะปอนใหญ่	ขลุง	6	3
46 บ้านหนองเสม็ด	ขลุง	10	5
47 บ้านป่อ	ขลุง	9	4
48 วัดวังสรรพรส	ขลุง	8	4
49 บ้านหนองระหาน	ขลุง	5	3
50 บ้านทรัพย์สินพูน	ขลุง	5	3
51 วัดเกาะจิก	ขลุง	5	3
52 บ้านท่าขาหย่าง	ขลุง	2	1
53 วัดบางชัน	ขลุง	5	3
54 วัดซึ้งล่าง(ประชาอุทิศฯ)	ขลุง	5	3
55 วัดวันยาวล่าง	ขลุง	6	3
56 บ้านวังตัก	มะขาม	5	3
57 วัดน้ำรัก	มะขาม	9	4
58 วัดมะทาย(สุมวิทยาฯ)	มะขาม	9	4
59 บ้านทัพนคร	มะขาม	6	3
60 บ้านทุ่งบอน	มะขาม	3	1
61 บ้านเกาะเปริด(เจริญรัตน์ฯ)	แหลมสิงห์	8	4
62 วัดเขาดาน่วย	แหลมสิงห์	9	4
63 บ้านคลองใหญ่	แหลมสิงห์	8	4
64 วัดบางสระเก้า	แหลมสิงห์	14	7
65 ปากน้ำแหลมสิงห์	แหลมสิงห์	10	5
66 บ้านน้ำตกพลี	แหลมสิงห์	11	5
67 บ้านอิมุย	แหลมสิงห์	9	4

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
68 สว่างวิทยุ 6	โป่งน้ำร้อน	7	3
69 บ้านหนองบอน	โป่งน้ำร้อน	10	5
70 บ้านใหม่	โป่งน้ำร้อน	7	3
71 บ้านทุ่งม่วง	โป่งน้ำร้อน	10	5
72 โขวินทะ	สอยดาว	7	3
73 บ้านกระทิงทอง	สอยดาว	6	3
74 บ้านชากไทย	เขาคิชฌกูฏ	7	3
รวม 74 โรงเรียนใน 10 อำเภอ		488	240

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีจำนวน 1 ฉบับ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยพิจารณาถึงรายละเอียดให้ครอบคลุมการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี

3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของไลเคอร์ท (Likert, 1993 : 247) ดังนี้

- 5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของไลเคอร์ท (Likert, 1993 : 247) ดังนี้

- 5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างเสร็จแล้ว เสนอประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและพิจารณาให้คำแนะนำแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จำนวน 84 ข้อความ
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จสมบูรณ์แล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00

3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจึงเสนอประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try - out) กับกลุ่มทดลองที่เป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมด้านการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ระหว่าง 0.36 - 0.92 และด้านการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ระหว่าง 0.35 - 0.93

4. นำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ด้านการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เท่ากับ 0.97 ด้านการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เท่ากับ 0.96 และได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และตอบสมมติฐานการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 1 และเขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยส่งสถานศึกษาเพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม
3. กำหนดวันในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 82 - 83)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 82 - 83)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ใน โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายระดับของความสัมพันธ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2552 : 314)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.91 - 1.00 หมายถึง สัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.71 - 0.90 หมายถึง สัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.31 - 0.70 หมายถึง สัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.01 - 0.30 หมายถึง สัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.00 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

5. วิเคราะห์การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการ เรียนรู้ของผู้เรียนใน โรงเรียนขนาดเล็ก โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ในรูปของทาทซูกะ (Tatsuoka. 1988 : 36 - 37) ดังนี้

$$Y = a + bX \text{ เมื่อ } a = \bar{Y} - b\bar{X} \text{ และ } b = r_{xy} \frac{S_y}{S_x}$$

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC)
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient)
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. หาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient)
2. การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสถิติในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
*	แทน	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
X1	แทน	การจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)
X2	แทน	การจัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)
X3	แทน	การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)
X4	แทน	การจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)
Y1	แทน	พัฒนาการการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย
Y2	แทน	พัฒนาการการเรียนรู้ ด้านจิตพิสัย
Y3	แทน	พัฒนาการการเรียนรู้ ด้านทักษะพิสัย
X	แทน	การจัดกิจกรรมตามตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
Y	แทน	พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
b	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยของสมการพยากรณ์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายและสมการพยากรณ์การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ปรากฏผลดังตาราง 3 - 7

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวม และเป็นรายด้าน

การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” 4 Hs	ระดับการจัดกิจกรรม n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	3.80	0.52	มาก	4
2. กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	4.26	0.47	มาก	1
3. กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)	3.91	0.49	มาก	3
4. กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	4.20	0.49	มาก	2
รวม	4.04	0.41	มาก	

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่าทุกกิจกรรมอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ กิจกรรมพัฒนาจิตใจ ($\bar{X} = 4.26$) กิจกรรม พัฒนาสุขภาพ ($\bar{X} = 4.20$) และกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) โดยรวม และเป็นรายข้อ

การจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาสมองตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	4.00	0.61	มาก	2
2. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการคิด ฟึกหัดให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุมีผล	4.01	0.58	มาก	1
3. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์ สังเคราะห์และตีความ ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการสืบค้น รวบรวมไว้ แล้วมาพิจารณาโดยใช้เหตุผลเป็นแนวทางในการ ตีความเพื่อนำไปสู่การค้นพบข้อเท็จจริง	3.71	0.69	มาก	10
4. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจในการเลือกจากหลายๆ ทางเลือก ที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้ว ว่าเป็นทางที่จะทำให้ บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมาย	3.87	0.67	มาก	4

ตาราง 4 (ต่อ)

การจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
5. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา หาแนวทางการจัดอุปสรรคหรือข้อสงสัย หาทางออกหรือหาคำตอบให้กับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่และสามารถตัดสินใจเลือกคำตอบหรือวิธีการแก้ปัญหา	3.76	0.65	มาก	8
6. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดฝึกทักษะให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบมีเหตุมีผล สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว	3.80	0.63	มาก	6
7. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	3.84	0.64	มาก	5
8. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	3.90	0.56	มาก	3
9. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพิจารณา ทำความเข้าใจใคร่ตรงใจใช้เหตุผลโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์และข้อเท็จจริง	3.79	0.60	มาก	7
10. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสรุปข้อมูลสารสนเทศต่างๆได้อย่างสมเหตุสมผล	3.59	0.81	มาก	12

ตาราง 4 (ต่อ)

การจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
11. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพิจารณา ทำความเข้าใจ ไตร่ตรองใช้เหตุผลโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และสรุปข้อเท็จจริงข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล	3.63	0.74	มาก	11
12. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	3.73	0.70	มาก	9
รวม	3.80	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4 แสดงว่า การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการคิด ฟึกหัดให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล ($\bar{X} = 4.01$)โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาสมองตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ($\bar{X} = 4.00$) และ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.90$) ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) โดยรวม และเป็นรายชื่อ

กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้”	4.00	0.64	มาก	12
2. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาส่งเสริมและปลูกฝังผู้เรียนให้มีความนิยมที่ดีงาม	4.14	0.63	มาก	11
3. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม	4.33	0.57	มาก	4
4. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนทำประโยชน์ต่อสังคม	4.33	0.62	มาก	4
5. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	4.30	0.66	มาก	8
6. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและส่วนรวม	4.31	0.56	มาก	7
7. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีจิตสาธารณะ ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.23	0.57	มาก	9
8. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ในความต่างของสังคม	4.20	0.65	มาก	10
9. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักการอนุรักษ์ประเพณีไทยและวัฒนธรรมไทย	4.35	0.61	มาก	2

ตาราง 5 (ต่อ)

กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
10. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่ดี	4.36	0.61	มาก	1
11. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ ผู้เรียนตระหนักถึงการมีคุณธรรม จริยธรรมและ ค่านิยมที่ดี	4.35	0.61	มาก	2
12. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	4.33	0.67	มาก	4
รวม	4.26	0.47	มาก	

จากตารางที่ 5 แสดงว่า การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่ดี ($\bar{X} = 4.36$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักการอนุรักษ์ประเพณีไทยและวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.35$) และโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนตระหนักถึงการมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี ($\bar{X} = 4.35$) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ใน โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) โดยรวม และเป็นรายชื่อ

กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	4.13	0.64	มาก	2
2. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการทำงาน	4.12	0.61	มาก	3
3. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพที่หลากหลาย	4.06	0.73	มาก	4
4. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัดและศักยภาพของตนเอง	3.91	0.60	มาก	7
5. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	4.21	0.61	มาก	1
6. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการปฏิบัติตามที่ผู้เรียนสนใจ	3.98	0.69	มาก	5
7. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมทักษะทางอาชีพตามที่ผู้เรียนสนใจ	3.82	0.64	มาก	10
8. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมทักษะทางอาชีพให้นักเรียน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตามสาขาอาชีพมาฝึกปฏิบัติ	3.65	0.74	มาก	12
9. โรงเรียนเปิด โอกาสให้ผู้เรียนเสนอกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัติอื่นๆ นอกเหนือจากกิจกรรมที่ทางโรงเรียนกำหนด	3.84	0.65	มาก	9

ตาราง 6 (ต่อ)

กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
10. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะสำคัญที่จำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เป็นต้น	3.61	0.89	มาก	13
11. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาและสร้างเสริมทักษะการปฏิบัติอื่นๆ นอกเหนือจากทักษะอาชีพ	3.71	0.61	มาก	11
12. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามที่ตนเองสนใจและสามารถประยุกต์ใช้ในประจำวันได้	3.96	0.68	มาก	6
13. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงานทักษะทางอาชีพที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัดและศักยภาพของตนเอง	3.87	0.64	มาก	8
รวม	3.91	0.49	มาก	

จากตารางที่ 6 แสดงว่า การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 4.21$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ($\bar{X} = 4.13$) และ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน ($\bar{X} = 4.12$) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) โดยรวม และเป็นรายชื่อ

กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพตามนโยบาย “ลดเวลา เรียน เพิ่มเวลารู้”	4.14	0.64	มาก	10
2. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพะให้ผู้เรียนมีสุขภาพที่แข็งแรงทั้งทางร่างกายจิตใจสังคมและปัญญา	4.18	0.65	มาก	7
3. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ	4.33	0.64	มาก	2
4. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพะให้ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนกลายเป็นนิสัย	4.19	0.55	มาก	6
5. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียน มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ในสภาพแวดล้อมที่ดี	4.27	0.62	มาก	5
6. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียน มีจิตใจที่เป็นสุขผ่อนคลายไม่เครียด	4.30	0.66	มาก	4
7. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันในครอบครัวในชุมชนในที่ทำงาน ในสังคม ในโลกด้วยดี	4.32	0.60	มาก	3
8. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนเพื่อการดูแลสุขภาพที่นำมาสู่สุขภาพะที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และปัญญา	4.07	0.72	มาก	12

ตาราง 7 (ต่อ)

กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
9. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพทางกาย เช่น การมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง คล่องแคล่ว มีกำลัง ไม่เป็นโรค ไม่พิการ เป็นต้น	4.17	0.61	มาก	9
10. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพทางจิต เช่น การมีความสุขที่เกิดจากการเข้าใจธรรมชาติ เข้าใจ ความจริงแห่งชีวิต เป็นต้น	4.05	0.67	มาก	13
11. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพทางสังคม เช่น การมีความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น	4.18	0.55	มาก	7
12. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพทางปัญญา เช่น การแยกได้ในเหตุผลแห่งความดี ความชั่ว ความมีประโยชน์และความมีโทษ เป็นต้น	4.10	0.58	มาก	11
13. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพให้ ผู้เรียนมีสมรรถนะทางกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพและมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย	4.42	0.62	มาก	1
รวม	4.20	0.49	มาก	

จากตารางที่ 7 แสดงว่า การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพให้ ผู้เรียนมีสมรรถนะทางกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพและมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย ($\bar{X} = 4.42$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้ ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ

การดูแลสุขภาพ ($\bar{X}=4.33$) และโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันในครอบครัวในชุมชน ในที่ทำงาน ในสังคม ในโลกด้วยดี ($\bar{X}=4.32$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ปรากฏผลดังตาราง 8 - 11

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการ การเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวม และเป็นรายด้าน

พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน	ระดับพัฒนาการการเรียนรู้			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)	3.68	0.52	มาก	3
2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)	3.87	0.50	มาก	1
3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)	3.84	0.55	มาก	2
รวม	3.80	0.47	มาก	

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านจิตพิสัย ($\bar{X}=3.87$) ด้านทักษะพิสัย ($\bar{X}=3.84$) และ ด้านพุทธิพิสัย ($\bar{X}=3.68$) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) โดยรวม และเป็นรายข้อ

พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านสมอง	3.85	0.63	มาก	2
2. ผู้เรียนสามารถจำความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนรู้มา	3.81	0.51	มาก	3
3. ผู้เรียนสามารถเก็บรักษามวลประสบการณ์ต่างๆ จาก การที่ได้รับรู้ไว้และระลึกถึงนั้นได้	3.77	0.60	มาก	4
4. ผู้เรียนสามารถแปลความ ขยายความในสิ่งต่างๆ ที่ได้เรียนรู้มา	3.69	0.61	มาก	5
5. ผู้เรียนสามารถในการใช้สิ่งที่เรียนมาก่อน ให้เกิด สิ่งใหม่	3.68	0.67	มาก	6
6. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ไปใช้ ใน การแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	3.86	0.58	มาก	1
7. ผู้เรียนสามารถแยกความรู้ออกเป็นส่วน ทำความ เข้าใจในแต่ละส่วนว่าสัมพันธ์ หรือแตกต่างกัน อย่างไร	3.62	0.74	มาก	8
8. ผู้เรียนสามารถคิดหรือแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้และ มองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน	3.60	0.62	มาก	11
9. ผู้เรียนสามารถผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็น เรื่องราวเดียวกันอย่างมีระบบ	3.62	0.67	มาก	8
10. ผู้เรียนสามารถตัดสินใจประเมินค่าสิ่งต่างๆ อย่างมีเหตุผล	3.57	0.75	มาก	12

ตาราง 9 (ต่อ)

พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
11. ผู้เรียนสามารถตัดสินใจ ตีราคา หรือสรุปเกี่ยวกับ คุณค่าของสิ่งต่างๆ ออกมาอย่างมีกฎเกณฑ์ที่ เหมาะสม	3.61	0.75	มาก	10
12. ผู้เรียนมีสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียว ฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆอย่าง มีประสิทธิภาพ	3.68	0.62	มาก	6
13. ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย ทั้ง 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า	3.55	0.73	มาก	13
รวม	3.68	0.52	มาก	

จากตารางที่ 9 แสดงว่า พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ($\bar{X} = 3.86$) ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านสมอง ($\bar{X} = 3.85$) และผู้เรียนสามารถจำความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนรู้มา ($\bar{X} = 3.81$) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) โดยรวม และเป็นรายชื่อ

พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านจิตใจ	3.97	0.50	มาก	2
2. ผู้เรียนมีการรับรู้ มีความรู้สึกที่ เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์หรือสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นไปในลักษณะของการแปลความหมาย ของสิ่งเร้านั้นว่าคืออะไร	3.85	0.55	มาก	6
3. ผู้เรียนมีการตอบสนองแสดง ออกมาในรูปของความเต็มใจยินยอมและพอใจต่อสิ่งเร้านั้น ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเลือกสรรแล้ว	3.81	0.61	มาก	10
4. ผู้เรียนเกิดค่านิยม เลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม การยอมรับนับถือในคุณค่านั้นๆหรือปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนกลายเป็นความเชื่อแล้วจึงเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น	3.84	0.62	มาก	7
5. ผู้เรียนมีบุคลิกภาพ การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัวให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงาม	3.82	0.65	มาก	9
6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น	4.02	0.69	มาก	1
7. ผู้เรียนรู้สึกซาบซึ้งยินดี และมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น	3.86	0.57	มาก	5
8. ผู้เรียนเห็นความแตกต่างในคุณค่าแก้ไขความขัดแย้งสร้างเป้าหมายให้ตัวเอง	3.75	0.65	มาก	11
9. ผู้เรียนสามารถทำให้ค่านิยมที่ดีกลายเป็นคุณลักษณะหนึ่งของชีวิต	3.95	0.60	มาก	3

ตาราง 10 (ต่อ)

พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านจิตพิสัย (Affective domain)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
10. ผู้เรียนมีค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม	3.93	0.58	มาก	4
11. ผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ใน ด้านจิตพิสัย ประกอบด้วยพฤติกรรม 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้การตอบสนอง การเกิดค่านิยม การจัดระบบบุคลิกภาพ	3.84	0.62	มาก	7
รวม	3.87	0.50	มาก	

จากตารางที่ 10 แสดงว่า พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น ($\bar{X} = 4.02$) ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านจิตใจ ($\bar{X} = 3.97$) และผู้เรียนสามารถทำให้ค่านิยมที่ศึกษากลายเป็นคุณลักษณะหนึ่งของชีวิต ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการ การเรียนรู้ของผู้เรียนใน โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) โดยรวม และเป็นรายชื่อ

พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะพิสัย	3.89	0.69	มาก	4
2. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่ว และ ชำนาญ	3.75	0.66	มาก	9
3. ผู้เรียนรับรู้ หลักการปฏิบัติที่ ถูกต้อง หรือเลือกหา แบบที่ตนเองสนใจ	3.88	0.67	มาก	5
4. ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบและพยายามทำซ้ำใน สิ่งที่ตนสนใจ	4.03	0.74	มาก	1
5. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้อง อาศัยเครื่องชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว	3.91	0.68	มาก	3
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ยุ่งยากซับซ้อน ได้ รวดเร็วถูกต้องคล่องแคล่ว เกิดทักษะที่อาศัย การ ฝึกฝนและกระทำอย่างสม่ำเสมอ	3.64	0.61	มาก	10
7. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงาน ได้คล่องแคล่วว่องไว โดยอัตโนมัติ และเป็นไปอย่างธรรมชาติ	3.83	0.70	มาก	6
8. ผู้เรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง หรือ เป็นการ เลือกหาตัวเองที่สนใจ	3.78	0.61	มาก	7
9. ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจและพยายาม ทำซ้ำเพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบที่ตนสนใจ ให้ ได้ หรือสามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อแนะนำ	3.93	0.71	มาก	2

ตาราง 11 (ต่อ)

พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)	n = 240			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
10. ผู้เรียนสามารถ รับรู้ กระทำตามแบบหรือ เครื่องชี้แนะหาความถูกต้อง กระทำอย่างต่อเนื่อง และกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ	3.78	0.61	มาก	7
รวม	3.84	0.55	มาก	

จากตารางที่ 11 แสดงว่า พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบและพยายามทำซ้ำในสิ่งที่ตนสนใจ ($\bar{X} = 4.03$) ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจและพยายามทำซ้ำเพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบที่ตนสนใจให้ได้หรือสามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อแนะนำ ($\bar{X} = 3.93$) และผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยเครื่องชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ปรากฏผลดังตาราง 12 - 13

ตาราง 12 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน

กิจกรรม4H พัฒนาการการเรียนรู้	X1	X2	X3	X4	รวม	p
	(r)	(r)	(r)	(r)	(r)	
Y1	0.68**	0.41**	0.59**	0.40**	0.63**	.00
Y2	0.61**	0.47**	0.59**	0.59**	0.67**	.00
Y3	0.57**	0.56**	0.62**	0.65**	0.71**	.00
รวม	0.67**	0.52**	0.65**	0.60**	0.74**	.00

**p < .01

จากตาราง 12 แสดงว่า การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีความความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายและสมการพยากรณ์การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ได้สมการพยากรณ์ดังนี้

$$Y = 0.32 + 0.86X$$

จากสมการพยากรณ์แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เปลี่ยนไป 1 หน่วย ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรีเปลี่ยนไป 0.86 หน่วย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนใน โรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัย ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ใน โรงเรียนขนาดเล็ก
2. เพื่อศึกษาระดับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ปีการศึกษา 2560 ประกอบไปด้วย ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี จำนวนทั้งสิ้น 488 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ในปีการศึกษา 2560 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของครุจี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607 - 610) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling) โดยใช้เขตอำเภอ เป็นชั้นในการแบ่ง และเพื่อความคลาดเคลื่อนไว้ 10% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของไลเคอร์ท (Likert, 1993 : 247)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของไลเคอร์ท (Likert, 1993 : 247)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยส่งสถานศึกษา เพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม
3. กำหนดวันในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 240 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 240 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

4. วิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) และสร้างสมการพยากรณ์ แสดงการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ในรูป $Y = a + bX$

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวมและเป็นรายกิจกรรมอยู่ในระดับ มาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ กิจกรรมพัฒนาจิตใจ กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ และกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ ตามลำดับ ส่วนการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ระดับต่ำสุดคือ กิจกรรมพัฒนาสมอง เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมและรายข้อพบว่า

1.1 การจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ ผู้เรียนมีทักษะการคิด ฟีกหัดให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุมีผล โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม พัฒนาสมองตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ส่วนการจัดกิจกรรมพัฒนา สมองระดับต่ำสุดคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสรุปข้อมูลสารสนเทศ ต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล

1.2 การจัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียง ตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ ผู้เรียน มีจิตสำนึกที่ดี โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักการอนุรักษ์ประเพณีไทย และวัฒนธรรมไทย และโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนตระหนักถึงการมี คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี ส่วนการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจระดับต่ำสุดคือ โรงเรียนมีการ จัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้”

1.3 การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับ มาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนาให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติตามนโยบาย

“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน ส่วนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติระดับต่ำสุดคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะสำคัญที่จำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นต้น

1.4 การจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพและมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ และโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันในครอบครัวในชุมชนในที่ทำงาน ในสังคม ในโลกด้วยดี ส่วนการจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพระดับต่ำสุดคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพทางจิต เช่น การมีความสุขที่เกิดจากการเข้าใจธรรมชาติ เข้าใจความจริงแห่งชีวิต เป็นต้น

2. พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย และ ด้านพุทธิพิสัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อพบว่า

2.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านสมอง และผู้เรียนสามารถจำความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนรู้มา ส่วนพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านพุทธิพิสัยระดับต่ำสุดคือ ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย ทั้ง 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า

2.2 ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านจิตใจ และผู้เรียนสามารถทำให้ค่านิยมที่ดีกลายเป็นคุณลักษณะหนึ่งของชีวิต ส่วนพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านจิตพิสัยระดับต่ำสุดคือ ผู้เรียนเห็นความแตกต่างในคุณค่าแก้ไขความขัดแย้ง สร้างเป้าหมายให้ตัวเอง

2.3 ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบและพยายามทำซ้ำในสิ่งที่ตนสนใจ ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจและพยายามทำซ้ำเพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบ

ที่ตนสนใจให้ได้หรือสามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อแนะนำ และผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว ส่วนพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านทักษะพิสัยระดับต่ำสุดคือ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ยู่ยากซับซ้อนได้รวดเร็วถูกต้องคล่องแคล่ว เกิดทักษะ ที่อาศัยการฝึกฝนและกระทำอย่างสม่ำเสมอ

3. การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่าทุกกิจกรรมมีความความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ดังสมการพยากรณ์คือ $Y = 0.32 + 0.86X$

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี มีประเด็นสำคัญที่สมควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวมและเป็นรายกิจกรรมพบว่าทุกกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการบริหารจัดการหลักสูตรและแนวทางการดำเนินงานตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปรับโครงสร้างเวลาเรียน กำหนดตัวชี้วัดที่ต้องรู้และควรรู้ของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา ภาระงาน ชิ้นงาน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2559 : 2 - 5) นอกจากนี้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559 : 23) โดยหลักการสำคัญของการจัดกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ ต้องเชื่อมโยงตัวชี้วัด เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ สุธาพจน์ (2558 : 81) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 พบว่า การบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยภาพรวมด้าน โครงสร้างเวลาเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งแนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ด้านโครงสร้างเวลาเรียนและตารางเรียน คือ

สถานศึกษาปรับรายวิชาที่เรียน โดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และจัดกิจกรรมให้ครบตามหลัก 4 Hs (Head, Heart, Hand และ Health) ส่วนการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในการวิจัยครั้งนี้พบว่าโดยรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายชื่อโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” มีระดับต่ำสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจเป็นกิจกรรมที่ให้ผลสัมฤทธิ์ระยะยาว จึงทำให้การจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ หรือลักษณะของกิจกรรมสามารถวัดผลได้ยาก อีกทั้งการจัดกิจกรรมตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้มุ่งเน้นไปทางกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่

2. พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันนี้การเรียนรู้ของเด็กนักเรียนได้เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากมีแหล่งเรียนรู้สื่อและเทคโนโลยี เช่น Internet, Computer, Tablet หรือ Smart Phone และอื่น ๆ อีกมากมายนักเรียนสามารถใช้ในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะในห้องเรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. ออนไลน์. 2558) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลินดา กอดซิคคินิโคล กอดซิคคิ, แมรี โครเฟล และคณะ (Linda Godzicki, Nicole Godzicki, Mary Krofel and et al. 2013) ได้ศึกษาวิจัย การเพิ่มแรงจูงใจและข้อตกลงในนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยเทคโนโลยี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของผู้เรียนนอกจากนี้ยังเห็นได้ชัดว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียนเมื่อเทคโนโลยีถูกนำมาใช้เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังเรียน นักเรียนชอบเครื่องมือทางเทคโนโลยีเช่น Computer, Laptop ซึ่งเหมือนกันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน นักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้นและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเรียนรู้เมื่อมีการใช้เทคโนโลยี โดยรวมพฤติกรรมของนักเรียนที่มีชีวิตชีวามากขึ้นเมื่อเทคโนโลยีถูกนำมาใช้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับ พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งบริบทของโรงเรียนขนาดเล็กจะแตกต่างจากโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ สุราพจน์ (2558 : 81) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรีเขต 2 พบว่า โรงเรียนขนาดต่างกันมีการบริหารกิจกรรมการ

เรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยภาพรวมด้าน โครงสร้างเวลาเรียนและตารางเรียน ด้านรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการดำเนินกิจกรรมด้านการวัดและประเมินผลและด้านสื่อและ แหล่งการเรียนรู้แตกต่างกัน โดยครูที่สอนโรงเรียนขนาดกลางมีการบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตาม นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่

4. การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ดังสมการ พหุคูณ คือ $Y = 0.32 + 0.86X$ หมายความว่า การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เปลี่ยนไป 1 หน่วย ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรีเปลี่ยน ไป 0.86 หน่วยในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้เป็น เพราะผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความแปรผันตรงกับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี

ข้อเสนอแนะ

การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี พบว่ากิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อยู่ในระดับต่ำสุด จึงควรเพิ่มการจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) เช่น ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพิจารณา ทำความเข้าใจ ไตร่ตรองใช้เหตุผล โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และสรุป ข้อเท็จจริงข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล และกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมมีความหลากหลายและสามารถสัมฤทธิ์ผลในระยะสั้น โดยสามารถนำไป เชื่อมโยงระหว่าง โรงเรียน บ้าน ชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี พบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยอยู่ในระดับต่ำสุด ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) หรือด้านสมอง ให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่นอกเหนือจาก การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
2. ควรศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาอื่น ๆ เช่น นโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าวแต่ยังไม่ออกตีพิมพ์ได้ และโรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่ได้คุณภาพเป็นต้น
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

- ขนิษฐา กฤษวี. (2559). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ประกอบการเรียนรู้แบบผังกราฟิกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ครรชิต จักรสาร. (2555). การส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ในเด็กปฐมวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของโรงเรียนและชุมชน กรณีศึกษา: บ้านแสนสำราญ ตำบลสร้างมิ่ง อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตรภาพร ลิละวัฒน์. (2556). รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เรื่องการพัฒนาภารกิจปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างความคิดวิเคราะห์ให้กับนักศึกษาในรายวิชาจริยธรรมทางธุรกิจ (BUS 400) กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จุฑามาศ สุชาพจน์. (2558). แนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรีเขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2552). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุง. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : ไทยเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรแกรสซิฟ.
- โชติมา กลิ่นบุบผา. (2554). การบริหารการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของสถานศึกษาใน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ปทุมธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย.
- ทิสนา แฉมมณี. (2553) ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 12 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรังกูร วรบำรุงกุล. (2557). ความรู้ในการทำงานเป็นทีมที่มีผลต่อการปฏิบัติของนักศึกษา สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประกาศิต อานภาพแสนชากร. (2556). การจัดการเรียนรู้. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พรรณยุภา น้ำเงิน. (2558). นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา: <http://phanyupha.blogspot.com/2015/>. 17 กันยายน 2560.

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. (2557). สรุปสาระข่าวการศึกษาระหว่างเดือน สิงหาคม-กันยายน 2557. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://www.parliament.go.th/ewtcommittee/ewt/edu/download/article/article_20141126093921.pdf. 18 กรกฎาคม 2560.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. (2560). ข้อมูลนักเรียนและสถานศึกษาในเขตบริการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 1. จันทบุรี : สำนักงานฯ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. (2560). ข้อมูลนักเรียนและสถานศึกษาในเขตบริการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2. จันทบุรี : สำนักงานฯ.

_____. (2559). สารสนเทศทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2. จันทบุรี : สำนักงานฯ.

สำนักงานรัฐมนตรี. (2558 ก). ศธ.ประกาศนโยบาย "การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" และ "การยกระดับชาติให้ใหม่และมีขีดความสามารถ". (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://www.moe.go.th/websm/2015/aug/281.html>. 25 มกราคม 2560.

_____. (2558 ข). รมว.ศธ.บรรยายปฏิรูปการศึกษาในการประชุมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th/websm/2015/mar/092.html>. 24 มกราคม 2560.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560 ก). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <http://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1540-file.pdf>. 23 เมษายน 2560.

_____. (2560 ข). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. (ออนไลน์)

แหล่งที่มา : <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>.

25 เมษายน 2560.

- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2559). **สรุปผลการดำเนินงานโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”**
เดือนมกราคม พ.ศ.2559. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://mcmk.obec.go.th/p/1778>.
20 เมษายน 2560.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). **คู่มือการบริหารจัดการเวลาเรียน ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.kroobannok.com/76716>. 25 มกราคม 2560.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). **คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”**. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2554). **จิตวิทยาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุกัญญา งามบรรจง. (2559). **การพัฒนารูปแบบการจักระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะ ในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุรางค์ ไควตระกูล. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อนุชา โสมาบุตร. (2556). **ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)**. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา: <https://teacherweekly.wordpress.com/2013/09/25/constructivist-theory/>.
16 เมษายน 2560.
- อนุสร หงส์ขุนทด. (2558). **กิจกรรมการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.moe.go.th/websm/2017/apr/196.html>. 25 เมษายน 2560.
- อัชรา เอิบสุขสิริ. (2556). **จิตวิทยาสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาทิตยา เข้มกลิ่น. (2553). **สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ:กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านหนองโคนประสาทวิทย์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). **Educational and Psychological Measurement**. New York : Minnisota University.
- Likert, R. (1993). **A Technique for the Measurement of Attitude**. Chicago : Rand Mc Nally.
- Linda Godzicki, Nicole Godzicki, Mary Krofel, Rachel Michaels. (2013). **Increasing Motivation and Engagement in Elementary and Middle School Students through**

Technology -Supported Learning Environments. Research Project. M.A. (Teaching and Leadership). Illinois : Saint Xavier University Chicago.

Muhsin Menekse. (2012). **Interactive-Constructive-Active-Passive : The Relative Effectiveness of Differentiated Activities on Students' Learning.** Dissertation.

Ph.D. (Science Education). Arizona : Arizona State University.

Tatsuoka, M. M. (1988). **Multivariate Analysis.** New York : Macmillan.

You-Mi Elena Seo. (2011). **English language learners' Motivation and their Perceptions of the Effectiveness and Enjoyment of Teaching Methods and Learning Activities.**

Thesis. M.Ed. (Education). Ohio : Bowling Green State University.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร.ภูซงค์ บุญอภัย ข้าราชการบำนาญ
อดีตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
โรงเรียนบ้านมะขาม (สาครมะขามราษฎร์)
2. ดร.เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. ดร.เพลินพิศ กอบตระกูล ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจันทบุรี
4. ดร.ประภาศิลป์ ญาติเจริญ ข้าราชการบำนาญ
อดีตศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2
5. ดร.โกวิท สรวงท่าไม้ ข้าราชการบำนาญ
อดีตศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๒๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ภุชงค์ บุญอภัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายกามนิต บุตรดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก” โดยมี อาจารย์ธีรังกูร วรบำรุงกุล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เกียรติภูมิ จันเต เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วิวัฒน์ เพชรศรี)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๒๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายกามนิต บุตรดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก” โดยมี อาจารย์ธีรังกูร วรบำรุงกุล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เกียรติภูมิ จันเต เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วิวัฒน์ เพชรศรี)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๒๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจันทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายกมนิต บุตรดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก” โดยมี อาจารย์ธีรจักร วรบำรุงกุล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เกียรติภูมิ จันเต เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ นางสาวเพลินพิศ กอบตระกูล เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญบุคลากรดังกล่าว เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความความตรง (Validity) ของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วิวัฒน์ เพชรศรี)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๒๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ประกาศศิลป์ ญาติเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายกมนิต บุตรดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดการกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก” โดยมี อาจารย์ธีรังกูร วรบำรุงกุล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เกียรติภูมิ จันเต เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วิวัฒน์ เพชรศรี)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๒๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียน อาจารย์โกวิท สรวงท่าไม้
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายกานนิต บุตรดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก” โดยมี อาจารย์ธีรังกูร วรบำรุงกุล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เกียรติภูมิ จันต เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วิวัฒน์ เพชรศรี)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๒๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วยนายกามนิต บุตรดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก” โดยมี อาจารย์ธีรจักร วรบำรุงกุล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เกียรติภูมิ จันเต เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นายกามนิต บุตรดา นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูและบุคลากรในสถานศึกษาของท่าน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วิวัฒน์ เพชรศรี)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๒๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยนายกามนิต บุตรดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก” โดยมี อาจารย์ธีรจักร วรบำรุงกุล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เกียรติภูมิ จันต เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกสถานศึกษาของท่านเป็นกลุ่มตัวอย่าง จึงขออนุญาตนำเครื่องมือในการวิจัยมาเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูและบุคลากรในสถานศึกษาของท่าน

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นายกามนิต บุตรดา เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

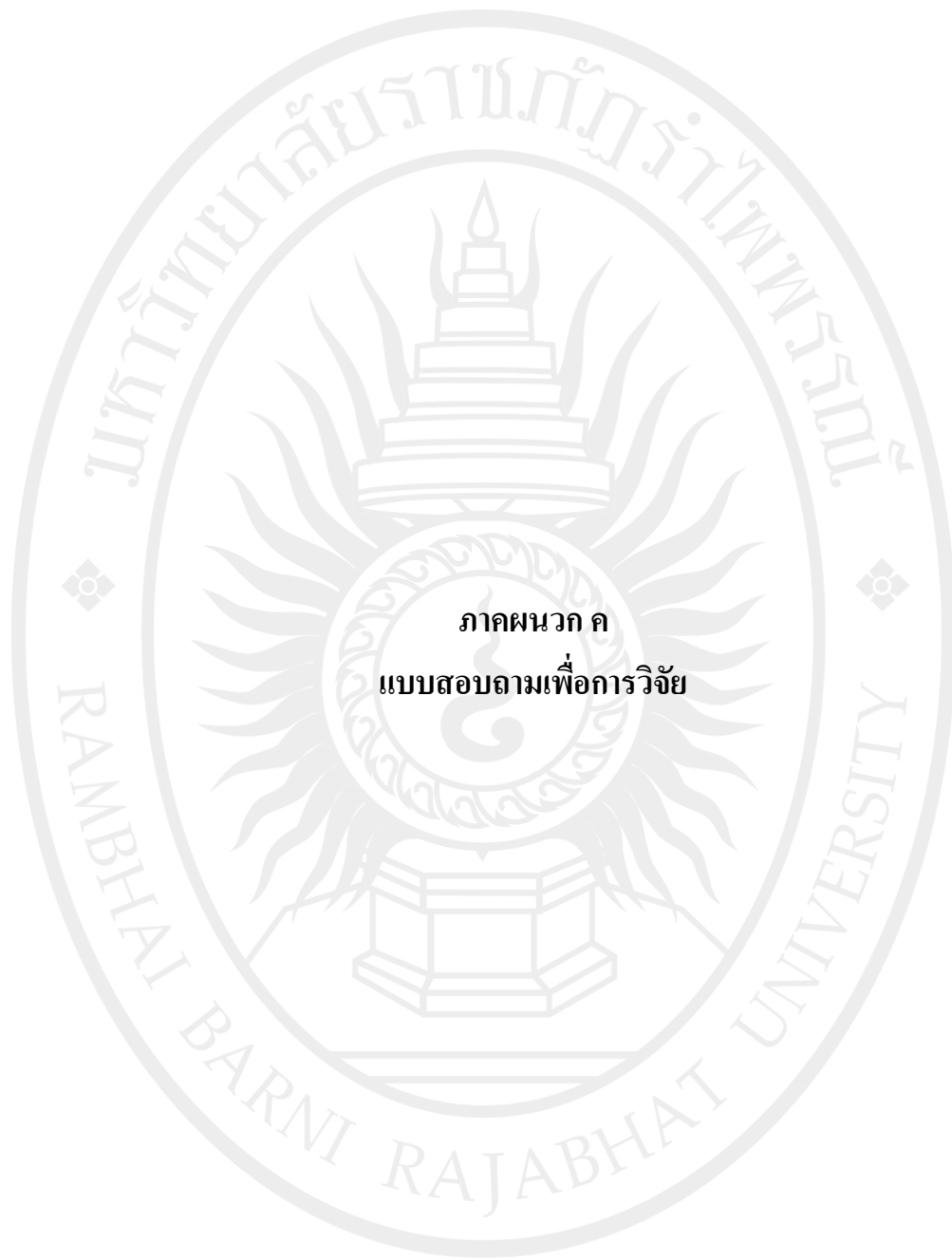
(อาจารย์วิวัฒน์ เพชรศรี)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการ
การเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

คำชี้แจง

1. งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษา การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
2. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับสอบถามความคิดเห็นของ ครู บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้
 - ตอนที่ 1** แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนขนาดเล็ก
 - ตอนที่ 2** แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตรงตามความคิดเห็นของท่าน ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามจะถือเป็นความลับ คำตอบทุกข้อของท่านจะเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงและพัฒนา การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กต่อไป

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

(นายกานิต บุตรดา)

นักศึกษาลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
ในโรงเรียนขนาดเล็ก

คำชี้แจง

แบบสอบถามมี 4 ด้าน จำนวน 50 ข้อ กรุณาตอบทุกข้อ ขอให้ท่านพิจารณาข้อความ ในแต่ละข้อว่า ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการจัดกิจกรรม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับการจัดกิจกรรม					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)						
1. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาสมองตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”						
2. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการคิด ฟึกหัดให้ผู้เรียนคิดอย่าง เป็นระบบ มีเหตุมีผล						
3. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์ สังเคราะห์และตีความข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการสืบค้น รวบรวมไว้แล้ว มาพิจารณาโดยใช้เหตุผลเป็นแนวทางในการตีความเพื่อนำไปสู่การค้นพบข้อเท็จจริง						
4. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจในการเลือกจากหลายๆทางเลือก ที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางที่จะทำใ้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย						

ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับการจัดกิจกรรม					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
5. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา หาแนวทางการขจัดอุปสรรคหรือข้อสงสัย หาทางออกหรือหาคำตอบให้กับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ และสามารถตัดสินใจเลือกคำตอบหรือวิธีการแก้ปัญหา						
6. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดฝึกทักษะให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบมีเหตุมีผล สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว						
7. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ						
8. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์						
9. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพิจารณา ทำความเข้าใจ ไตร่ตรอง ใช้เหตุผลโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์และข้อเท็จจริง						
10. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสรุปข้อมูลสารสนเทศต่างๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล						
11. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพิจารณา ทำความเข้าใจ ไตร่ตรอง ใช้เหตุผลโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และสรุปข้อเท็จจริงข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล						
12. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตัดสินใจแก้ไขปัญหอย่างสร้างสรรค์						

ชื่อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับการจัดกิจกรรม					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)						
13. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจ ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”						
14. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนา ส่งเสริมและปลูกฝัง ผู้เรียนให้มีค่านิยมที่ดีงาม						
15. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมี คุณธรรมและจริยธรรม						
16. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน ทำประโยชน์ต่อสังคม						
17. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551						
18. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน มีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและส่วนรวม						
19. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมี จิตสาธารณะ ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
20. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จัก บทบาทหน้าที่ ในความต่างของสังคม						
21. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จัก การอนุรักษ์ประเพณีไทยและวัฒนธรรมไทย						
22. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน มีจิตสำนึกที่ดี						
23. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน ตระหนักถึงการมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี						
24. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึง ประสงค์						

ชื่อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับการจัดกิจกรรม					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)						
25. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ปฏิบัติตาม นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”						
26. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน						
27. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทักษะอาชีพ ที่หลากหลาย						
28. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบ ความสามารถ ความถนัดและศักยภาพของตนเอง						
29. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติจริง						
30. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะ การปฏิบัติตามที่ผู้เรียนสนใจ						
31. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมทักษะ ทางอาชีพตามที่ผู้เรียนสนใจ						
32. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมทักษะ ทางอาชีพให้นักเรียน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตามสาขาอาชีพ มาฝึกปฏิบัติ						
33. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสนอกิจกรรมฝึกทักษะ การปฏิบัติอื่นๆ นอกเหนือจากกิจกรรมที่ทางโรงเรียน กำหนด						
34. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา ทักษะสำคัญ ที่จำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 เช่นทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นต้น						
35. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาและสร้างเสริมทักษะ การปฏิบัติอื่นๆ นอกเหนือจากทักษะอาชีพ						

ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับการจัดกิจกรรม					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
36. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามที่ตนเองสนใจและสามารถประยุกต์ใช้ในประจำวันได้						
37. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงานทักษะทางอาชีพที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัดและศักยภาพของตนเอง						
กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)						
38. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ ตามนโยบาย “ลดเวลา เรียน เพิ่มเวลารู้”						
39. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพะให้ผู้เรียนมีสุขภาพที่แข็งแรงทั้งทางร่างกาย จิตใจสังคมและปัญญา						
40. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ						
41. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพะให้ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนกลายเป็นนิสัย						
42. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ในสภาพแวดล้อมที่ดี						
43. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีจิตใจที่เป็นสุขผ่อนคลายไม่เครียด						
44. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ในชุมชน ในที่ทำงาน ในสังคม ในโลกด้วยดี						
45. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนเพื่อการดูแลสุขภาพที่นำมาสู่สุขภาพะที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และปัญญา						

ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับการจัดกิจกรรม					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
46. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะทางกาย เช่น การมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง คล่องแคล่ว มีกำลัง ไม่เป็นโรค ไม่พิการ เป็นต้น						
47. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะทางจิต เช่น การมีความสุขที่เกิดจากการเข้าใจธรรมชาติ เข้าใจความจริงแห่งชีวิต เป็นต้น						
48. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะทางสังคม เช่น การมีความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น						
49. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะทางปัญญา เช่น การแยกได้ในเหตุผลแห่งความดี ความซื่อ ความมีประโยชน์และความมีโทษ เป็นต้น						
50. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพและมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย						

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
คำชี้แจง

แบบสอบถามมี 3 ด้าน จำนวน 34 ข้อ กรุณาตอบทุกข้อ ขอให้ท่านพิจารณาข้อความในแต่ละข้อว่า ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

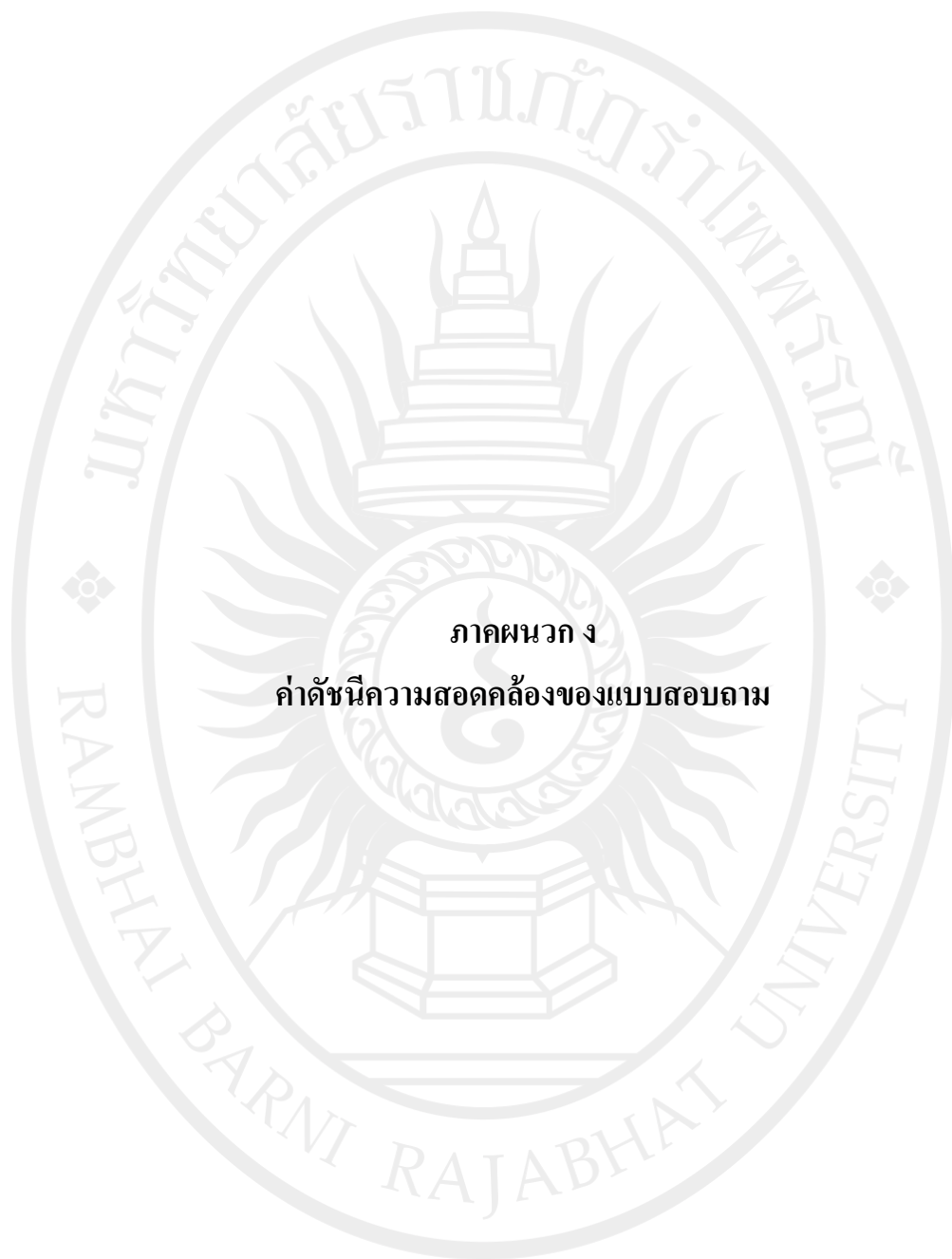
- 5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน	ระดับพัฒนาการ การเรียนรู้					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)						
1. ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านสมอง						
2. ผู้เรียนสามารถจำความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนรู้มา						
3. ผู้เรียนสามารถเก็บรักษามวลประสบการณ์ต่างๆจากการที่ได้ รับรู้ไว้และระลึกสิ่งนั้นได้						
4. ผู้เรียนสามารถแปลความ ขยายความในสิ่งต่างๆที่ได้ เรียนรู้มา						
5. ผู้เรียนสามารถในการใช้สิ่งที่เรียนมาก่อน ให้เกิดสิ่งใหม่						
6. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ไปใช้ในการ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้						
7. ผู้เรียนสามารถแยกความรู้ออกเป็นส่วน ทำความเข้าใจ ในแต่ละส่วนว่าสัมพันธ์ หรือแตกต่างกันอย่างไร						
8. ผู้เรียนสามารถคิดหรือแยกแยะเรื่องราวต่างๆออก เป็นส่วนย่อยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้และมองเห็น ความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน						

ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน	ระดับพัฒนาการ การเรียนรู้					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
9. ผู้เรียนสามารถผสมผสานส่วนย่อยๆ เข้าเป็นเรื่องราว เดียวกันอย่างมีระบบ						
10. ผู้เรียนสามารถตัดสินใจประเมินค่าสิ่งต่างๆ อย่างมีเหตุผล						
11. ผู้เรียนสามารถตัดสินใจ ตีราคา หรือสรุปเกี่ยวกับคุณค่า ของสิ่งต่างๆ ออกมาอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม						
12. ผู้เรียนมีสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพ						
13. ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย ทั้ง 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การ สังเคราะห์ การประเมินค่า						
ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)						
14. ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านจิตใจ						
15. ผู้เรียนมีการรับรู้ มีความรู้สึกที่ เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์ หรือสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นไปในลักษณะของ การแปลความหมาย ของสิ่งเร้านั้นว่าคืออะไร						
16. ผู้เรียนมีการตอบสนองแสดง ออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอมและพอใจต่อสิ่งเร้านั้น ซึ่งเป็นการตอบสนองที่ เกิดจากการเลือกสรรแล้ว						
17. ผู้เรียนเกิดค่านิยม เลือกรับปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกัน ในสังคม การยอมรับนับถือในคุณค่านั้นๆหรือปฏิบัติตาม ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนกลายเป็นความเชื่อแล้วจึงเกิด ทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น						
18. ผู้เรียนมีบุคลิกภาพ การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดง พฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัวให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่ง ที่ถูกต้องดีงาม						
19. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น						
20. ผู้เรียนรู้สึกซาบซึ้งยินดี และมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น						

ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน	ระดับพัฒนาการ การเรียนรู้					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
21. ผู้เรียนเห็นความแตกต่างในคุณค่าแก้ไขความขัดแย้ง สร้างเป้าหมายให้ตัวเอง						
22. ผู้เรียนสามารถทำให้ค่านิยมที่ดึกกลายเป็นคุณลักษณะหนึ่ง ของชีวิต						
23. ผู้เรียนมีค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม						
24. ผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ในด้านจิตพิสัย ประกอบด้วยพฤติกรรม 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ การตอบสนอง การเกิดค่านิยม การจัดระบบบุคลิกภาพ						
ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)						
25. ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะพิสัย						
26. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่ว และชำนาญ						
27. ผู้เรียนรับรู้ หลักการปฏิบัติที่ ถูกต้อง หรือเลือกหาแบบ ที่ตนเองสนใจ						
28. ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบและพยายามทำซ้ำในสิ่งที่ ตนสนใจ						
29. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้อง อาศัยเครื่อง ชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว						
30. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ย่งยากซับซ้อนได้รวดเร็ว ถูกต้องคล่องแคล่ว เกิดทักษะที่อาศัยการฝึกฝนและ กระทำอย่างสม่ำเสมอ						
31. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้คล่องแคล่วว่องไว โดยอัตโนมัติ และเป็นไปอย่างธรรมชาติ						
32. ผู้เรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง หรือ เป็นการเลือก หาตัวแบบที่สนใจ						

ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน	ระดับพัฒนาการ การเรียนรู้					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
33. ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจและพยายามทำซ้ำ เพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบที่ตนสนใจให้ได้ หรือ สามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อเสนอแนะ						
34. ผู้เรียนสามารถ รับรู้ กระทำตามแบบหรือเครื่อง ชี้แนะ หาความถูกต้อง กระทำอย่างต่อเนื่องและกระทำได้อย่าง เป็นธรรมชาติ						

ภาคผนวก ง
คำดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 13 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเรื่องการจัดกิจกรรมตามนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการจัดกิจกรรมตามนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)								
1. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาสมองตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้”	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการคิด ฟึกหัดให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุมีผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และตีความข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นรวบรวมไว้แล้ว มาพิจารณาโดยใช้เหตุผลเป็นแนวทางในการตีความเพื่อนำไปสู่การค้นพบข้อเท็จจริง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจในการเลือก จากหลายๆทางเลือก ที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่า เป็นทางที่จะทำให้งบรลวุฒูประสงค์และเป้าหมาย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
5. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนมี ความสามารถในการแก้ปัญหา หา แนวทางขจัดอุปสรรคหรือข้อ สงสัย หาทางออกหรือหา คำตอบ ให้กับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ และ สามารถตัดสินใจเลือกคำตอบ หรือ วิธีการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนา ทักษะการคิด ฟีกทักษะ ให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบมีเหตุ มีผล สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้อง แม่นยำและรวดเร็ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนมี ความสามารถในการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนมี ความสามารถในการคิดการแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
9. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนมี ความสามารถในการพิจารณา ทำความเข้าใจ ไตร่ตรอง ใช้เหตุผล โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ และข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนสรุป ข้อมูลสารสนเทศต่างๆได้ อย่างสมเหตุสมผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนมี ความสามารถในการพิจารณา ทำ ความเข้าใจ ไตร่ตรอง ใช้เหตุผล โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และสรุปข้อเท็จจริง ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่าง สมเหตุสมผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนา ทักษะการคิดในการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่าง สร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)								
13. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตใจ ตาม นโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้”	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
14. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาส่งเสริมและปลูกฝังผู้เรียนให้มีความนิยมที่ดีงาม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนทำประโยชน์ต่อสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและส่วนรวม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน มีจิตสาธารณะ ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
20. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ ในความต่างของสังคม	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
21. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักการอนุรักษ์ประเพณีไทยและวัฒนธรรมไทย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนตระหนักถึงการมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทักษะอาชีพที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และศักยภาพของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
29. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
30. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนา ทักษะการปฏิบัติตามที่ผู้เรียนสนใจ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
31. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนา และส่งเสริมทักษะทางอาชีพตามที่ผู้เรียนสนใจ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
32. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนา และส่งเสริมทักษะทางอาชีพให้นักเรียน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตามสาขาอาชีพมาฝึกปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33. โรงเรียนเปิด โอกาสให้ผู้เรียน เสนอกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัติ อื่นๆ นอกเหนือจากกิจกรรมที่ทางโรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนา ทักษะสำคัญที่จำเป็น ในโลกศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะ ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนา และสร้างเสริมทักษะการปฏิบัติ อื่นๆ นอกเหนือจากทักษะอาชีพ	+1	+1	-1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
36. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามที่ตนเองสนใจและสามารถประยุกต์ใช้ในประจำวันได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน ทักษะทางอาชีพที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และศักยภาพของตนเอง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)								
38. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพะให้ผู้เรียนมีสุขภาพที่แข็งแรงทั้งทางร่างกาย จิตใจสังคม และปัญญา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพะให้ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนกลายเป็นนิสัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
42. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ในสภาพแวดล้อมที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีจิตใจที่เป็นสุขผ่อนคลายไม่เครียด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงการอยู่ร่วมกัน ในครอบครัวใน ชุมชน ในที่ทำงาน ในสังคม ในโลกด้วยดี	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
45. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนเพื่อการดูแลสุขภาพที่นำมาสู่สุขภาพที่ดี สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และปัญญา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะทางกาย เช่น การมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง คล่องแคล่ว มีกำลัง ไม่เป็นโรค ไม่พิการ เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะทางจิต เช่น การมีความสุขที่เกิดจากการเข้าใจธรรมชาติ เข้าใจความจริงแห่งชีวิต เป็นต้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
48. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะทางสังคม เช่น การมีความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
49. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะทางปัญญา เช่น การแยกได้ในเหตุผลแห่งความดีความชั่ว ความมีประโยชน์และความมีโทษ เป็นต้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
50. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพและมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 14 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเรื่อง
การจัดกิจกรรมตามนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อะไร
ผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านพัฒนาการเรียนรู้อะไรของผู้เรียน

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain)								
1. ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านสมอง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2. ผู้เรียนสามารถจำความรู้ต่างๆ ที่ได้ เรียนรู้มา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ผู้เรียนสามารถเก็บรักษามวล ประสบการณ์ต่างๆจากการที่ได้ รับรู้ไว้และระลึกถึงนั้นได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ผู้เรียนสามารถแปลความ ขยาย ความในสิ่งต่างๆที่ได้เรียนรู้มา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ผู้เรียนสามารถในการใช้สิ่งที่เรียน มาก่อน ให้เกิดสิ่งใหม่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ไปใช้ในการ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. ผู้เรียนสามารถแยกความรู้ออกเป็น ส่วนทำความเข้าใจในแต่ละส่วนว่า สัมพันธ์ หรือแตกต่างกันอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. ผู้เรียนสามารถคิดหรือแยกแยะ เรื่องราวต่างๆออกเป็นส่วนย่อย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้และ มองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่ เกี่ยวข้องกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
9. ผู้เรียนสามารถผสมผสาน ส่วนย่อยๆ เข้าเป็นเรื่องราว เดียวกันอย่างมีระบบ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10. ผู้เรียนสามารถตัดสินใจประเมิน ค่าสิ่งต่างๆ อย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11. ผู้เรียนสามารถตัดสินใจ ตีราคา หรือ สรุปเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งต่างๆ ออกมาอย่างมีกฎเกณฑ์ที่ เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. ผู้เรียนมีสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราว ต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13. ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย ทั้ง 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านจิตพิสัย (Affective domain)								
14. ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านจิตใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15. ผู้เรียนมีการรับรู้ มีความรู้สึกที่ เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์หรือสิ่งเร้า อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นไปใน ลักษณะของการแปลความหมาย ของสิ่งเร้านั้นว่าคืออะไร	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
16. ผู้เรียนมีการตอบสนองแสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอมและพอใจต่อสิ่งเรานั้นซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเลือกสรรแล้ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17. ผู้เรียนเกิดค่านิยม เลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม การยอมรับนับถือในคุณค่านั้นๆ หรือปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกลายเป็นความเชื่อแล้วจึงเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18. ผู้เรียนมีบุคลิกภาพ การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัวให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงาม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20. ผู้เรียนรู้สึกซาบซึ้งยินดี และมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21. ผู้เรียนเห็นความแตกต่างในคุณค่า แก่ใจความขัดแย้งสร้างเป้าหมายให้ตัวเอง	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
22. ผู้เรียนสามารถทำให้ค่านิยมที่ดีกลายเป็นคุณลักษณะหนึ่งของชีวิต	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
23. ผู้เรียนมีค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24. ผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ในด้านจิตพิสัย ประกอบด้วยพฤติกรรม 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ การตอบสนอง การเกิดค่านิยม การจัดระบบ บุคลิกภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain)								
25. ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะพิสัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่ว และชำนาญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27. ผู้เรียนรับรู้ หลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง หรือเลือกหาแบบที่ตนเองสนใจ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
28. ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบและพยายามทำซ้ำในสิ่งที่ตนสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้อง อาศัยเครื่องชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ยุ่งยาก ซับซ้อนได้รวดเร็ว ถูกต้องคล่องแคล่ว เกิดทักษะที่อาศัยการฝึกฝนและกระทำอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
31. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ คล่องแคล่วว่องไวโดยอัตโนมัติ และเป็นไปอย่างธรรมชาติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32. ผู้เรียนได้รู้หลักการปฏิบัติที่ ถูกต้อง หรือ เป็นการเลือกหาตัว แบบที่สนใจ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
33. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ด้วย ตนเองโดยไม่ต้องอาศัยเครื่อง ชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้วก็ พยายามหาความถูกต้องในการ ปฏิบัติ ซึ่งจะพัฒนาเป็นรูปแบบ ของตัวเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34. ผู้เรียนสามารถ รับรู้ กระทำตาม แบบหรือเครื่อง ชี้แนะ หาความถูก ต้อง กระทำอย่างต่อเนื่องและ กระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนใน โรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	
1.	0.69
2.	0.67
3.	0.80
4.	0.47
5.	0.47
6.	0.70
7.	0.84
8.	0.67
9.	0.57
10	0.79
11	0.67
12	0.67
กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	
13.	0.44
14.	0.41
15.	0.57
16.	0.68
17.	0.68
18.	0.66
19.	0.68
20.	0.61
21.	0.66

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
22.	0.67
23.	0.67
24.	0.66
กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)	
25.	0.69
26.	0.66
27.	0.66
28.	0.81
29.	0.64
30.	0.56
31.	0.62
32.	0.70
33.	0.85
34.	0.39
35.	0.51
36.	0.36
37.	0.71
กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	
38.	0.74
39.	0.57
40.	0.41
41.	0.50
42.	0.83
43.	0.91
44.	0.87
45.	0.75

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
46.	0.84
47.	0.91
48.	0.92
49.	0.75
50.	0.90

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ระหว่าง 0.36 - 0.92

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เท่ากับ 0.97

ตาราง 16 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนใน โรงเรียนขนาดเล็ก ด้านพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain)	
1.	0.64
2.	0.61
3.	0.74
4.	0.69
5.	0.69
6.	0.48
7.	0.54
8.	0.43
9.	0.85
10.	0.89
11.	0.93
12.	0.81
13.	0.61
ด้านจิตพิสัย (affective domain)	
1.	0.54
2.	0.81
3.	0.75
4.	0.86

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
5.	0.77
6.	0.39
7.	0.74
8.	0.66
9.	0.75
10.	0.75
11.	0.84
ด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain)	
1.	0.75
2.	0.68
3.	0.76
4.	0.35
5.	0.61
6.	0.51
7.	0.59
8.	0.65
9.	0.43
10.	0.71

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม การจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ด้านพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ระหว่าง 0.35- 0.93

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ด้านพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน เท่ากับ 0.96 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายกมนิต บุตรคา
วัน เดือน ปีเกิด	16 ธันวาคม 2527
สถานที่เกิด	อำเภอหนองหลวง จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	39/5 หมู่ 5 โรงเรียนบ้านหนองสลุค ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหนองสลุค อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอหนองหลวง จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2544	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอหนองหลวง จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2545	ศึกษาศาสตรบัณฑิต ศษ.บ. (นาฏศิลป์ไทย) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
พ.ศ. 2561	ครุศาสตรมหาบัณฑิต ค.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี